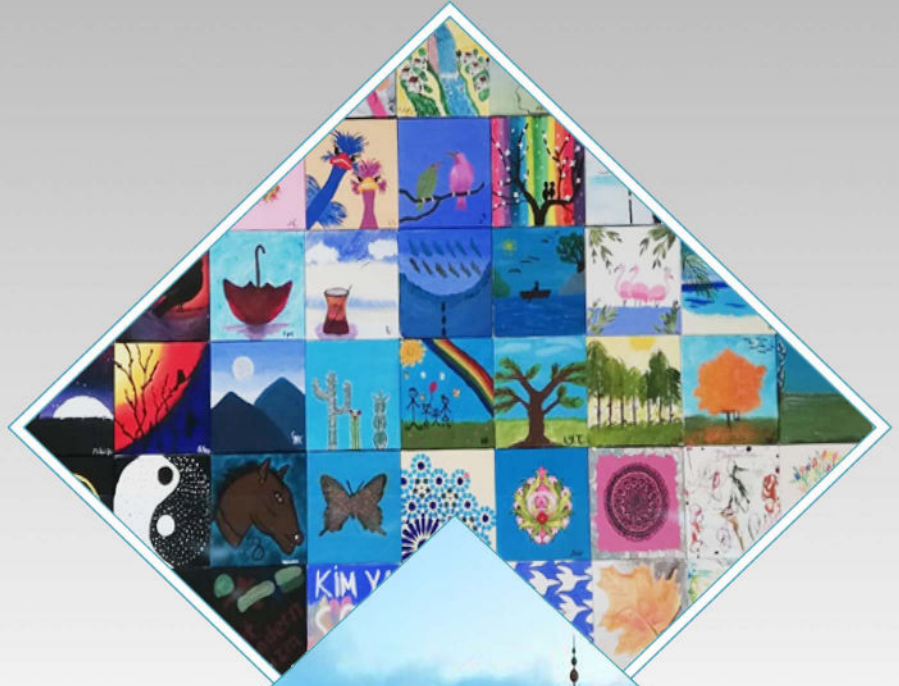

İTO ANATOLIA

İMTİYAZ SAHİBİ: AHMET KOÇ

GRAFİK TASARIM: MELİKE ÖNER

KOORDİNATÖR: FATMA İMRAN BAYBURLU

Derginin hazırlanmasında emeği geçen Sanat Kulübü öğrencilerimize teşekkür ederiz.

- 02 ÖNSÖZ**
- 04-08 ROPÖRTAJ**
- 09-10 REMBRANT**
- 11 TÜRK RESMİNİN KİMLİK ARAYIŞI**
- 12-13 OSMAN HAMDİ BEY**
- 14-15 LEONARDO DA VINCI**
- 16 MONA LİSA**
- 17 PAUL LUNG**
- 18-20 POST EMPRESYONİZM**
- 21 MİKRO RESİM**
- 22-24 TABLOLARIN SIRLARI**
- 25 YAŞAYAN BİR RESSAMA AİT
EN PAHALI TABLO**
- 26 RENKLERİN HİKAYESİ SERİSİ-1**
- 27 SANATTA YENİ BİR DÖNEMEÇ**
- 28 MOZART-TÜRK MARŞI**
- 29-30 İSLAMDA MÜZİK**
- 31 FINDIKKIRAN**
- 32 FRENCH HORN**
- 33-34 OKYANUS ÜZERİNDE BİR MABED**
- 35-36 LA SAGRA DA FAMILIA**
- 37-39 SANATA DAİR HERŞEY**

ÖNSÖZ

Sanatı soyut bir şey olarak kanıksayanların aksine sanatın somutluğuna inanan, sanatın toplum için öneminin farkında olan, nicelik yönünden belki bir avuç ama nitelik yönünden yürekleri sanatla yoğrulmuş bir grup öğrenci olarak; meslek dersi öğretmenimiz Fatma İmran Bayburtlu önderliğinde namütenahi bir yolculuğa çıktık. Ruhumuzun ihtiyacı olan güzellikleri sanatta bulduk. İçimizdeki güzelliğe aç, dilhun çocuğu sanatla doyurduk; sanatla sarıp sarmaladık. “Sanat; düşünebilen, gerçeği görebilen, toplumu anlayabilen insanların işidir.” demiş Lev Tolstoy. Bizler de düşündük, gerçeği görmek için çabaladık ve toplumu anlayabilmek için aldık elimize kalemi, fırçayı, keman yayını. Başladık yazmaya, çizmeye, çalmaya. Hemhâl olduk sanatla. Çıktığımız bu yolculuğun izlerini, elinizde tuttuğunuz bu sayfaların arasına bıraktık. Sizleri de okuduğunuz her sayfada bu yolun yolcusu olmaya davet ediyoruz. Birazdan çevireceğiniz sayfalarda; ünlü ressamların, resimlerin şifrelerinin, ünlü mimarı yapıların, senfonilerinin hikayelerinin, enstrüman tanıtımlarının ve sanatın her dalından daha pek çok parçanın dimağınızda eşsiz bir tat bıraktığını göreceksiniz. Aynı zamanda okulumuzda yağlı boya, akrilik boya, karakalem, ebru, hat, kaligrafi, gitar, piyano gibi çeşitli alanlarda yürütülen sanatsal faaliyetlerin meyvelerinin de tadına bakmış olacaksınız. Velhasılkelam siz sanat-severlerin -hatta sevmeyenlerin de- sayfayı çevirmeden evvel derin bir nefes almalarını ve çıkacakları bu uzun sanat yolculuğunda içlerindeki o sanata aç, dilhun çocuğun prangalarını çözmelerini talep ediyor ve çevirdiğiniz her sayfada ruhunuzda yepyeni bir sanat ihtilalinin yeşermesini temenni ediyoruz.

*Biraz Mimari, biraz Mozart, biraz Mona Lisa ve bolca sanat (arte) ile...
Monarte.*

İlknur Öztürk

ROPÖRTAJ

Bizler okulumuzun resim atölyesi öğrencileri olarak bir ropörtaj gerçekleştirdik. Okulumuzun resim atölyesi hocası Fatma İmran Bayburtlu hocamızın da resim eğitimi aldığı ünlü ressam Ayşenur ALIR ile resme ve sanata dair keyifli bir konuşma gerçekleştirdik. Kendisi eczacılık eğitimine başladığı halde yarıda bırakarak resme gönül vermiş ve 19 yıl boyunca çeşitli atölyelerde resme gönül verenleri yetiştirmiştir. Halihazırda beş yıldır Güngören Belediyesi resim atölyesinde ders vermektedir.

Sümeyye Şahinkaya: Hocam öncelikle bizlere vakit ayırdığınız için teşekkür ediyoruz. Eczacılıkla başlayan bir üniversite serüvenini yarıda bırakıp resim öğrenmeye karar verdiniz. Bu süreç nasıl gerçekleşti bize anlatır mısınız?

Kabul etmek gerek ki sayısalcıların çoğunun çizime karşı bir yeteneği oluyor. Hissetmekle alakalı. Biz resme girişte önce görmeyi ve hissetmeyi öğreniyoruz. Örneğin uzay geometrisinde mekanların ve geometrik formların Üç boyutlu düşüncüsü vardır. Hacim olsun, ışınların gidiş yönleri vs... Bunlar resimde de var olan şeylerdir sayısalla olan bağı buradan gelmektedir. Yaptığımız her resim objelerin birbirleriyle olan oranlarından renk karışım hesaplarına kadar aslında bir matematiktir. Hesap kitap işi olduğundan mıdır nedir küçüklüğümde beri elimde sürekli karalamalar yapardım. Resimci yönüm baskın çıktı.

Ayşenur Deveci: Üniversiteye devam etmemenizden dolayı pişmanlık duyduunuz mu?

Hiç duymadım. Hayatıma

öyle devam etseydim fazladan bir diplomam olacaktı ama şöyle söyleyeyim insanın mutlu olduğu işi yapması kadar güzel bir şey yok. Hayata yayıyorsunuz bu mutluluğu. Eğer eczacı olsaydım bir bakkal dükkanında çalışmaktan farkım olmayacaktı. Asla küçümsemiyorum yanlış anlaşılmasın ama sürekli bir alışveriş var. Bu benim ruhuma çok hitap etmiyordu. Kendimi sevdiğim işi yaparken buldum.

Aleyna Mıcık: Küçüklükten beri karalamalar yapardınız dediniz. O dönemdeki sanatla uğraşınız nasıl bir süreçti?

Ailemin gelenekçi islam yapısından dolayı benim bu tarz işlerle uğraşmam hiç hoş görünmüyordu ne yazık ki. Ama kopamadım tabii, mümkün değil.

Ayrıca resim derslerinde kendimi aşırı mutlu hissediyordum. Ama o zamanlar resmi geliştiremedim pek. Daha sonrasında üniversite ve evlilik meselelerinden dolayı resimle uğraşım geri planda kaldı. Ta ki resimle yolum 1999 yılında tekrar keşişene kadar. O yıl özel bir galeride eğitim almaya başladım. Hocalarım Mimar Sinan Üniversitesi mezunuydu, çok başarılı işler yapıyorlardı. Ancak bir süre sonra oradan ayrılmak zorunda kaldılar ve galeri bana "bizim hocamız olur musunuz?" diye teklifte bulundu. Yani resim eğitimi almak için gittiğim ilk galeride öğretmen oldum. 19 senedir de öğretmenlik yapıyorum.

Sümeyye Ş.: Peki renklerle uğraşmak size nasıl hissettiriyor?

Aslında renklerle tanışmam daha sonra oldu. Çünkü başta hep karakalem, çizim yapıyordum. Renklerin dünyasına dalınca ne kadar aciz bir kul olduğumu anladım. Çok ciddi bir tefekkür sebebi. Hala renklerde çözemediğim noktalar var. 19 senedir bu işin içindeyim "Allahuekber" diyorum başka da bir şey demiyorum. Gerçekten derya gibi bir olay. Basit bir örnek verelim; Allah ayette "Her şey zıddıyla kaimdir." buyuruyor. Örneğin kırmızı bir objeye uzun süre baktıktan sonra beyaz bir duvara bakın sürekli yeşil ışık göreceksiniz. . Veya sarı bir objeye uzun süre baktığınızda mor bir yansıma görürsünüz.

AYŞENUR ALTIN-2014

Mesela moda bakalım. Gri bir manto giydiniz, gri mantonun üzerine sarı bir eşarp taktınız. Göz, sarıdan dolayı gri rengi mor gibi algılar. Gri nötr bir renk olduğu için sarının tamamlayıcısıymış gibi gözükür. Göz her zaman tamamlayıcı renkleri arar. Biz tabloları yaparken zıtlıkları kullanırız. Bu da çarpıcılık demek. Mesela sıcak renklerin (kırmızı, sarı, turuncu) hakim olduğu bir tabloda, bir o kadar da soğuk renkleri (mavi - mor, mavi - yeşil vb) kullanırız ki cazibe artsın. "Güzelin güzelliği, yanına bir çirkin geldiğinde belli olur." diye bir söz vardır ya, bir şey tek başına bir anlam ifade etmez. Mutlaka zıddıyla bütünleşmesi gerekir.

Ayşenur D. : Peki sizin için en çarpıcı renk hangisi?

Favori rengim okra sarısı. Çünkü içinde hem sıcak hem soğuk renkleri ihtiva eden bir renk. Tek başına sıcak gibi görünür ama hangi rengin yanına koyarsanız koyun onu tamamlar. Ne soğuk ne sıcak gibi düşünün. Aleyna M: Sevdığınız, resimlerini hayranlıkla seyrettiğiniz bir sanatçı var mı? Rembrandt. Neden Rembrandt? Rembrandt bir ışık gölge ustasıdır ve kendine has fırça vuruşları vardır. Aşırı gerçekçi, neredeyse fotoğraf gibi yapılan resimleri

hiç cazip bulmuyorum. Örneğin geçen gün gittiğim sergide fotoğraf sanıp ancak dokunduğumda resim olduğunu anladığım bir eser gördüm. Takdir ediyorum ancak benim için fotoğraftan bir farkı olması gerek. Bu da fırça darbelerini hissettirmekle mümkün olabilir. Her ressamın kendine ait bir stroke yapısı vardır. Mesela kimisi daha salaş, serbest fırça vuruşları kullanır; kimisi ise kaynaştırır. Van Gogh mesela, kendine has bir stroke yapısı vardır. Google Arts&Culture diye bir site var. Ustaların eserlerini yüksek çözünürlükte büyütüp fırça vuruşlarından gözenek yapılarına kadar inceleme şansınız var... Oradan Rembrandt'ın resimlerini inceleyebilirsiniz.

Ayşenur D.: Sizi çok etkileyen bir akım oldu mu?

Modern resmi seviyorum ama klasik ve barok donemi beni etkiliyor. Figürlerdeki hareket ve ritmin en yoğun kullanıldığı dönem.. bu kadar yoğun figürlü tablolarda estetiği yakalama konusunda muazzam başarılılar. Eserleri hayranlıkla seyrederim. O dönemler sanatçıların kendini en iyi ispat ettiği zamanlar. Modern resim adı altında estetik kaygısı olmadan yapılan resimlerle yarıştıramazsınız bile. Klasik dönemden sonra resim,

yenilikçilik arayışı, toplumsal olaylar ve teknolojinin gelişim süreciyle bir değişim geçiriyor. Çok fazla görülmüş konusu ele alınmış eserlerden bağımsız işler üretmeye çalışıldı. Bu da modern resmin doğusuna bir yolculuk...

İlk değişimlerden biri empresyonizm, adam her gün aynı saatte aynı mekana giderek orada resim yapıyor ve bunu lekesel olarak çalışıyor, hiçbir detay yok. Bir binayı koyu, ışık alan bir kütle olarak resmediyor. Gerçek klasik ressamalar ise tüm detaylarına varana kadar her şeyi işliyorlar.

Aleyna M: Hocam birazda öğretmenlik yönünüzü konuşmak isteriz. Öğretmenlikte 19 yıl ciddi bir süre. Bu kadar süre eğitimci yapmak, öğrenci yetiştirmek bu nasıl bir duygu? Onların yapmış olduğu eserleri görünce neler hissediyorsunuz?

İşin öğretmenlik kısmını ben hep şu şekilde düşünüyorum. Allah herkesi ayrı yeteneklerle donatmış. Benim nasibime de bu düştü. Her bilginin bir sadakası vardır. Yeteneğimin karşılığını maaş olarak alıyorum ancak ama çok daha fazlasını vermeye çalışıyorum öğrencilerime, emin olun. Neden?

Çünkü sevdiğin işi yapıyorsun ve bu işin içinde "insan" var. Hakka giden yolun, insanın kalbinden geçtiğini düşünüyorum. İslami açıdan baktığın zaman figüratif resim için asla günah değildir diyemem hala muallak-tayım ama şöyle de bir şey var ameller niyetlere göredir. Her resmi yaptığımda ne kadar aciz olduğumu yaratmanın haşa yanından bile geçemeyeceğimi, bir şeyin dokusunu yüzeysel olarak bile vermek için çırpındığımda diyorum ki Rabbim ne kadar güzel yaratmışsın ki biz haşa yanından bile geçemiyoruz. Evime çok figüratif resim asmıyorum, evimde bulunmaz. Ama eğitim için figüratif yaptırmam gerekiyor.

Sümeyye Ş: Sizi zorlayan

öğrenciler oluyor mu?

Öğrencilerin isteklerine cevap verecek bir zorlanma ile karşılaşmadım. Sadece bundan beş sene önce bir arkadaş gelmişti bana dedi ki "Ben çok gerçekçi resim yapmak istiyorum." Geldiği ilk gün söyledi bunu. Oturdu tuvalin başına. Sonra ben deniz köpüğünü spatula ile yapayım dedim. Kadın baya bir kavga çıkarmıştı, hiç unutmam. Bunun aynısını yapıp yarın getireceğim dedi. Gidiş o gidiş. Böyle de bir hikayem var. Zorlandığım olmuyor ama şöyle ki her insanın farklı bir ruh yapısı var. Hepsine hitap etmek çok zor. Ve sabrımın çok zorlandığı zamanlar oluyor. Allah'tan burcum terazi, karşım-

da ki ne kadar agresif olsa da alttan alıp, dengeyi sağlayabiliyoruz şükür olsun. Kırdığımız insanlarda olabiliyor. Ama bunlar öğretmenliğin cilvelerinden. Genel olarak sorarsanız öğrencilerle aram iyi Allah'a şükür.

Ayrıca, öğretmenlik beni resim yapmaktan daha çok tatmin ettiği için buradayım. Bunun Hakk'a giden süreçte halk içinde Hakk'la beraber olabilmenin bir vesilesi diye düşünüyorum. Sınıf içi konuşmalar bazen ders dışı konulara da çıkıyor. Hakkı konuşabilme ortamına vesile olabilmek bile beni ruhen rahatlatıyor. Mutaassıp gruplarda figüratif resme her ne kadar iyi bakılmasa da bu sanatı elimizden kaptırmamamız gerekiyor. Resim sanatı hiç bir kesimin ve ideolojinin tekelinde olamaz. Hissettiklerinizi, yaşadıklarınızı, haykırmak istediklerinizin bir ifade seklidir.. Bu yüzden her resmin bir felsefesi olmalı.

Ayşenur D: İnsanların size veya yaptığınız sanata, resme bakışı nasıl bir değişim ve gelişim gösterdi?

İlk başta tabi ki babam sağ olsun, putlar çiziyorsun moduyla yaklaştı. Zaman içinde o da bir değişim sürecine girdi... Başta ki tutumunun tersine babam şimdi benimle hava atıyor diyebilirim. "Kızım ressam öğrencileri var." diye.....asla yıkılmaz dedğiniz duvarların yıkılmasına şahit oldum... Babam benim idolümdü onun kalbini kazanmalıydım. Kendimi hep babama ispat etmeye çalıştığımı fark ettim bir müddet sonra. Etrafımda ki insanlar kaliteli görseli seçmeyi de öğrendiler. Artık her gördükleri kız kulesi resmini gösterip hocam bakın ne güzel demiyorlar çünkü onlara görselin doğru olanını da seçmeyi öğrettik Allah'ın izniyle

Ayşenur Altın-2014

Aleyna M: Toplumsal bakış açısı nasıl ?

Bir kere toplum resmi çok seviyor. Her yaştan her kesime hitap eden bir şey bu. 3 yaşından 18 yaşa, hatta 80 yaşa kadar öğrencilerim oldu. Dışarıdan görenler hangi kesimden olursa olsun ilgiyle izliyorlar, sorular soruyorlar. İnsanların ortak dili bu zaten. Aynı zamanda dünyanın en eski sanatı. Henüz yazı yokken mağara resimleri vardı. Reklamalarda seyrettiğiniz o arka fonlar, sahne arka planları, kostümlerin kontrastı... Mesele arka planı mavimsiyah yeşil yapıyor öne sarımsı bir kostüm koyarak çarpıcılığı artırıyor. Bunların hepsi resmin içinde olan şeyler. Sanat yönetmenleri bunu organize ediyor.

Sümeyye Ş: Biz de okulda hocalarımıza resimler yapmalarına vesile olduk. bazı hocalarımız " çöp adam bile çizemem, nasıl resim yapacağım" gibi düşüncelere sahiplerdi. Ama hepsi öyle güzel çalışmalar ortaya çıkardı ki... Bu durum her insanın bir parçasında sanatın olduğunun göstergesidir. İsterseniz öğretmen olun, mimar olun, doktor olun... Yani hangi statüde olursanız olun sanattan ayrılmayın. Ben bütün sanatların alt yapısında resim olduğunu düşünüyorum. Resimdeki ritim vurgu uyum hareket denge tüm sanat dalında vardır. Bir insanın hep aynı

notadan çaldığını düşünün, hiç kimse bir müddet sonra onu dinlemez. Hatta protesto anlamı taşıyan bir ifadedir sürekli aynı notaya basmak. Ama cezbedici olan klasik müzik eserlerine bakıyorsunuz; sürekli iner çıkar yavaşlar hızlanır. Bu da tıpkı resimde olduğu gibi bir ritim Denge ve hareket olduğunu gösterir.

Ayşenur Acir-2014

Ayşenur D:Resim yapmak tamamen yetenek mi yoksa sonradan öğrenenlerde de aynı şekilde başarılı olabiliyor mu?

Ben çok şaşırtıcı bir şekilde sadece yetenek olmadığını düşünüyorum. Yetenekli olup da hep yerinde sayan arkadaşlar var. Kadın yetenekli ama bir türlü kendine bir şey katamıyor. Yetenek-

siz bir arkadaş ise; özellikle gençler, verdiklerimi o kadar hızlı öğreniyor ve uygulamaya başlıyor ki bu süreç çok hızlı, bir bakıyorsun ki kaplumbağa tavşan misali o, yetenekli olanı geçmiş oluyor ve ben şok oluyorum. İnsanın algısı ve hızıyla da alakalı bir şey.

Aleyna M: Peki öğrenci alırken herhangi bir kriter oluyor mu?

Önceden gelen öğrenciyi direkt alıyorduk ama iki senedir şöyle bir ayırım yapıyoruz. Karakalem yani altyapıyı başka bir arkadaşımız veriyor. Ben işin sadece renk ve yağlıboya kısmıyla ilgileniyorum. Çünkü sıfırdan başlatmak belli bir noktaya getirmek zor. Onları yetiştirme, tekrar sıfırdan desen eğitimi verme, ışığı-gölgeyi anlatma... O yüzden böldük. Temel eğitimden sonra renge geçiriyoruz.

Sümeyye Ş: Başka bir sanat dalıyla uğraşmak isteseydiniz hangi dalı seçerdiniz?

Marangoz olurum kesinlikle. Ağacı çok seviyorum çünkü. İkinci bir mesleğim olsaydı kesinlikle ahşap ustası olurum. Yapmak, oymak, üretmek hep doğa. Ben bunu biraz geç fark ettim sanırım kendimde. Doğanın tüm işlenmemiş elamanlarına onların saf hallerine hayranlık duyuyorum. Yaradılışımızın gayesini hatırlamaya tefekküre sebep her şeyi... Sanatla ilgilenenlerin hepsinde böyle bir şey var sanırım.

Ayşenur

D: Bu keyifli sohbet için çok teşekkür ederiz. Son olarak bu röportajı okuyacak olanlara neler söylemek istersiniz?

Ben de çok teşekkür ederim. Gençlere şunu tavsiye ediyorum: Önümüzdeki dönemlerde artık herkes mühendis, doktor, avukat olacak. sanatsal ve tasarımsal alanlarda ara eleman olarak çok büyük eksiklikler olacak. Bu alana yönelirlerse mutlu olacaklar diye düşünüyorum. Örneğin endüstriyel tasarım yapan yüksek okullar var “entas”

diyorlar. İğnenin uçağa varana kadar her şeyi tasarlamaya yönelik. Çünkü devir tasarım devri. Günümüzde moda olan ayakkabılar, ayakkabı olmaktan çıkmış artık. Bir bakıyorsun tanka benziyor... Görsel anlamda üretilen her şey yani sanat daha çok öne çıkacak ilerleyen zamanlarda. Ve sanatı mümkünse tek başına tuval, fırça olarak değerlendirmeyin, kendinizi dijital ortamlara da atın. Dijital programlar çok gelişti. Re-

sminizi dijital ortamlarda da çizmeyi öğrenin. Tablette profesyonel programlar var mesela. Özellikle iPad’ler için üretilmiş olan ProCreat diye bir program var. O programda her istediğinizi rahatlıkla yapabiliyorsunuz. İleride sadece fırça ve tuval yetmeyecek. Ve lütfen sanat camiasını başkalarına bırakmayın.

IŞIĞIN VE GÖLGELERİN RESSAMI

‘ ‘ REMBRANDT VAN RIJN ‘ ‘

SELF PORTRAIT, 1660

Rembrandt van Rijn, 15 Temmuz 1605'de Harmen Gerritz adında varlıklı bir değirmencinin altıncı çocuğu olarak Hollanda'nın Leyda Şehri'nde hayata gözlerini açtı. Annesi Van Zuytbrouck adındaki bir fırıncının kızı olan Neeltgen idi. Okuma çağına gelince şehrin, Latince öğrenim yapılan okuluna girdi. Derslerde durmadan resim çizer, öğretmen, öğrencilerin portrelerini yapardı. Bu yüzden okulda sık sık ceza alırdı. 14 yaşında okuldan alındı, Leyda'lı ressam Jacob İsaaksz van Swanenburch'un atölyesine verildi. Bir süre sonra Amsterdam'a gitti; ilk ustası gibi İtalyan resim sanatına hayran olan Pieter Lastmann'ın yanında çalıştı. 1625'te Leyda'ya döndü. Özellikle gravürcülükle uğraştı. Gravür sanatı, gerçek değerini ve resim dünyasındaki yerini Rembrandt'a borçludur. Henüz genç yaşta başarılı bir portre ressamı olarak ün kazanan Rembrandt van Rijn'in özel ve iş hayatı trajedi ve finansal zorluklar içinde geçti. 1634'te Saskia van Uylenburgh ile evlenen Rembrandt van Rijn'in ilk iki çocukları henüz 1 yaşına gelemeden hayatını kay-

beti. Ardından Rembrandt van Rijn ve eşinin 1640 yılında doğan ve yine Cornelia olarak adlandırdıkları üçüncü çocukları da birkaç haftalıkken öldü. Aynı yıl Rembrandt van Rijn'in annesi de vefat etti. Daha sonra 1641 yılında doğan Titus isimli erkek çocukları yaşasa da, doğum sonrası zorlukların da etkisiyle, Rembrandt van Rijn'in eşi Saskia 1642 yılında vefat etti ve Oude Kerk'e gömüldü. Rembrandt van Rijn, 1656'da iflas ettiğini açıkladı. Bunun ardından bir çok eseri ve antika koleksiyonu satışa çıkarıldı. Bununla beraber Rembrandt van Rijn'in eserleri tüm hayatı boyunca popüler oldu ve sanatçı itibarı her zaman yüksekte kaldı. Rembrandt van Rijn, 1669'da hayatını kaybetti. Rembrandt van Rijn eserleri İstanbul'a gelmişti. İstanbul'da 22 Subat – 10 Haziran 2012 tarihleri arasında Sakıp Sabancı Müzesi'nde "Karanlıkla Işığın Buluştuğu Yerde... Rembrandt ve Çağdaşları – Hollanda Sanatının Altın Çağı" sergisi vardı. Özellikle sinema ve fotoğraf tutkunları Rembrandt van Rijn'in sergisine büyük ilgi gösterdi.

Rembrandt van Rijn'in resimlerindeki ışık kullanımı ve tekniği çoğu fotoğraf ve sinema eğitimlerinde anlatılmaktadır. Rembrandt van Rijn resimlerinde tek ışık kaynağı kullanarak, gölge ışık oyunları ile portrelerin üç boyut kazanmasını sağlamıştır. O dönemde ışık kaynaklarının az ve zayıf olması dikkate alınırsa resimlerdeki renklerin düşük

THE STORM ON THE SEA OF GALİLEE 1633

Celvin değerlerinde yani turuncu – kırmızıya yakın olması yadırganmaz ve hatta resimlerin gerçeğe yakın olmasına katkısı vardır.

Rembrandt van Rijn'in özellikle portreleri, kendi portreleri ve İncil'den bazı sahnelerin olduğu ilüstrasyonları popüler eserleri arasındaydı. Rembrandt van Rijn'in portrelerinin tek ışık kaynağı ile aydınlatılması yüzün ya da objenin bir yanının loş ışıkta kalmasını ve resime boyutluluğun dışında, ifade gücü ve duygu da katmaktadır. Rembrandt van Rijn'in resimlerindeki en büyük başarı bu duygu ve ifadelerdeki gerçekliktir zaten.

Rembrandt van Rijn ışığı bazen büyük ustanın aydınlatma yöntemi olarak da adlandırılır. Rembrandt Van Rijn'in bazı tablolarında görülen ve kendi esinlenmesiyle yarattığı, tek

bir kaynaktan gelen ışığın oluşturduğu aydınlatmadır. Aydınlatma tekniği hakkında ne denli kitap okunursa okunsun, yine de Rembrandt van Rijn'in ışığı nasıl ele aldığı konusunda, onun resimlerinden öğrenilecek çok şey vardır.

Nasıl ki kelebek aydınlatması bu run altında oluşan özgün gölge nedeniyle kolaylıkla tanımlanabiliyorsa, Rembrandt van Rijn ışığı da yüzün daha az aydınlanmış tarafında, Gözün altında oluşan küçük bir ışık üçgeniyle ayırt edilebilir. Günümüzde bazı fotoğrafçılar üçgen biçimli ışık lekesini "Rembrandt van Rijn" diye adlandırmaktadır. «Profesör Tulp'un Anatomi Dersi» adlı tablosu büyük bir üne kavuşmuş olan tablosudur:

Dr Tulp Anatomy Lesson - 1632

Rembrandt, Dr. Nicolaes Tulp'un Anatomi Dersi tablosuyla ünlü biri oldu artık. Dr. Tulp 1628'de Cerrahlar Loncası'ndaki yedi doktor arasında, en başarılı olanlardan biridir. Resimde sanatçı, doktorları resimsel bir zenginlik ve zinde bir tasvir ile ortaya koymuştur. Bu gösteri bütün doktorlarda bir heyecan ve merak uyandırmıştır. Tüm figürler bu olaya bakmaktadır. Dikkat ve ilgileri, vücutlarının jestlerinden ve bakışlarından anlaşılmaktadır. Resim, anın heyecanını hissettiren, ışığın da etkisiyle, karanlığın içinde yükselen heykelsi bir varlık oluşturur. Yapıtta psikolojik gerilim ve resimsel başarı çok yüksektir. Zira Amsterdam'da 31 Ocak 1632'de yapılmış, bilinen tek diseksiyon olup, kadavra, suçlu bir kişi olan Adriaen Adriaensz'ın bedenidir.

Betül Hannan UÇUM
10/A

TÜRK RESMİNİN KİMLİK ARAYIŞI - I

Köklü bir geleneği olmayan her sanatın, kendine örnek aldığı modelleri taklit etmekle başlayan ilk tedirgin adımlardan sonra bir kimlik arayışına girmesi doğaldır. Resim sanatının Türkiye'deki macerası da bu süreçten geçmek zorundaydı. Yağlı boya resim sanatının Osmanlı sarayına girişi, Fatih Sultan Mehmed'in Venedikli ressam-ları saraya davet ederek portrelerini yaptırmasıyla başlar. Daha sonra birçok Osmanlı padişahının resme duyduğu bu ilgi, ancak XVIII. Yüzyılda sarayın dışına taşacak ve halk arasında yaygınlaşacaktır.

İLK TÜRK RESSAMLAR

XIX. yüzyılda Batılılaşmanın hızlanmasıyla Türk eğitim sisteminde ilk defa yağlıboya resim sanatına, askeri okullarda yer verildi. 1796 yılında kurulan Mühendishanei Berrii Hümayun ve 1834 yılında öğrenime açılan Mektebi Fünunu Harbiyei Şahane Türk resim sanatının temellerini atan okullar olmuştur.

İlk yağlıboya tablolara imzalarını atan asker ressam-lar, sadece resim yapabilmenin ve eserlerini saraya

Okul açıldığı ilk yıllardan başlayarak, başarılı olan öğrencileri yurt dışında eğitime göndermekte karar kıldı. Bu öğrenciler eğitimlerini tamamlayıp yurda döndükten sonra, okulda öğretim üyesi olarak çalışmaya başladılar.

Türk ressam-larını bir araya getiren ilk örgütlenme ise Osmanlı Ressamlar Cemiyeti'dir. İlk sanat dergisi olan Osmanlı Ressamlar Cemiyeti Mecmuası'nın yayımlanmasında yardımcı olmuş, Galatasaray Sergileri'yle eserlerimizin tanıtımının öncülüğünü yapmıştır.

Osmanlı Ressamlar Cemiyeti etkinliklerinin benimsendiği yıllarda yurda dönen 1914 kuşağı hazır bir dernek ve bir mecmuayla karşılaşmışlardı. Birinci Dünya Savaşı'nın başlaması üzerine İstanbul'a dönen ressam-lar, yeni bir sanat anlayışının sözcüsü olacak, Türk resminin izlenimcileri olarak bilineceklerdir.

Müfide Kadri (İlk Türk kadın ressam-larımızdan) "Kırda Kadınlar/Piknik"

Şeker Ahmed Paşa "narlar ve ayvalar"

takdim edebilmenin heyecanını yaşamışlardı. Bu ressam-lardan resimleri sultanın ilgisini çekenler yurt dışına öğrenime gönderildi. Mühendishane ve Harbiye'nin en eski me-zunlarından Şeker Ahmed Paşa ve Hüsnü Yusuf öğrenim için Avrupa'ya gönderilmiş ilk ressam-larımızdandır. Bu ressam-lar için Paris'te 1855 yılında Mektebi Osmani açıldı.

SANATTA ÖNCÜ ADIMLAR

Daha sonra 1883 yılında Osman Hamdi Bey öncülüğünde Sanayii Nefise Mektebi kurulmuş, Türk resminde modern anlayışın oluşması sağlanmış, figürlü resmin temel bilgileri Türk sanatına gire-bilmiştir. Yalnız erkekleri kabul eden bu okul, ku-ruluşundan 32 yıl sonra kadınları kabul edecektir.

Okul açıldığı ilk yıllardan başlayarak, başarılı olan öğrencileri yurt dışında eğitime göndermekte karar kıldı. Bu öğrenciler eğitimlerini tamamlayıp yurda döndükten sonra, okulda öğretim üyesi olarak çalışmaya başladılar. Türk ressam-larını bir araya getiren ilk örgütlenme ise Osmanlı Ressamlar Cemiyeti'dir. İlk sanat dergisi olan Osmanlı Ressamlar Cemiyeti Mecmuası'nın yayımlanmasında yardımcı olmuş, Galatasaray Sergileri'yle eserlerimizin tanıtımının öncülüğünü yapmıştır. Osmanlı Ressamlar Cemiyeti etkinlikleri-nin benimsendiği yıllarda yurda dönen 1914 kuşağı hazır bir dernek ve bir mecmuayla karşılaşmışlardı. Birinci Dünya Savaşı'nın başlaması üzerine İstanbul'a dönen ressam-lar, yeni bir sanat anlayışının sözcüsü ola-cak, Türk resminin izlenimcileri olarak bilineceklerdir.

ESMA KÖK 11-D

HUKUKÇU ARKEOLOG RESSAM OSMAN HAMDİ BEY

Türk Arkeolog Ressam Osman Hamdi Bey 1842'de İstanbul'da İbrahim Edhem Paşa'nın oğlu olarak doğdu. Çok yönlü bir Osmanlı aydını olan Osman Hamdi Bey, 1856'da Mekteb-i Maarif-i Adliye'de öğrenime başladı. Bu dönemde resme ilgi duydu ve çok sayıda karakalem denemeler yaptı. 1860 mart ayında hukuk öğrenimi için Paris'e gönderildi. Paris'te bir süre hukuk eğitimine devam eden sanatçı daha sonra resim ve arkeoloji eğitimini tercih ederek Paris Güzel Sanatlar Okulu'na kayıt oldu. Resim eğitimi için bir yandan da Jean Léon Gérôme (1824-1904) ve Gustave Boulanger (1824-1888) atölyelerine devam etti. Paris'teki eğitimi 9 yıl sürdü. 1867 yılındaki Uluslararası Paris Sergisi'ne üç eseriyle katıldı. 1869 yılında yurda döndükten sonra, Bağdat Valiliği'ne atanan Mithad Paşa ile birlikte Vilayet Umur-u Ecnebiye Müdürlüğü göreviyle Bağdat'a gitti, 1871'de sarayda Teşrifat-ı Hariciye Müdür muavinliğine getirilmesi üzerine İstanbul'a döndü. 1873 Viyana Sergisine, sergi komiseri olarak gönderildi. 1875 yılında Hariciye Umur-u Ecnebiye katipliğine 1876 yılında Matbuat-ı Ecnebiye Müdürlüğüne, 1877 yılında Beyoğlu Altıncı Daire Müdürlüğüne atandı.

Gezintideki Kadınlar

11 Eylül 1881'de Müze-i Hümayûn ve 1882'de yeniden açılan Sanayi-i Nefise Mekteb-i Alisi Müdürlüğüne atandı. Bu görevleri sırasında Müzecilik ve Sanayi-i Nefise Mektebi için büyük atılımlar gerçekleştiren sanatçı, bir yandan da arkeolojik kazılara katıldı. Müzenin envanter ve teşhir bölümlerini hazırlayan sanatçı aynı zamanda mimar Vallaury'ye bugün Arkeoloji müzesi olarak hizmet veren binayı yaptırdı. Ayrıca, Sanayi-i Nefise Mektebi'de bu dönemde inşa ettirildi.

Osman Hamdi Bey tüm bu çalışmalarla birlikte resim çalışmalarına da devam etti. Oryantalist ekolde yetişen bir sanatçı olarak resimlerinde, ait olduğu toplumun yaşamına ilişkin kesitleri resmetti. Konulu, büyük boyutlu kompozisyonlarının yanı sıra portre ve peyzaj çalışmaları da vardır. Oldukça detaylı ve gerçekçi bir biçimde, akademik bir anlayışla resim yapan sanatçının İstanbul'a ilişkin resimleri, Rüstem Paşa Camii, Sultan Ahmed Camii, Çinili Köşk gibi anıtsal yapıların içinde veya önünde geçen konulu kompozisyonlar veya II. Selim Türbesi, Eminönü Yeni Camii, Eyüp Mezarlığı gibi konuları içermektedir.

Kaplumbağa Terbiyecisi

Türk resminde ilk kez figürlü kompozisyonu kullanan ressamdı. Eserlerinde ayrıca oryantalizm etkileri de görülmektedir. Kadın temasını sıklıkla tekrar etmiştir. En ünlü yapıtları ise Kaplumbağa Terbiyecisi(1906) ve Silah Taciri (1908)'dir. "Kaplumbağa Terbiyecisi" adlı resminde Lale Devri'ne ve Sadabat Eğlencelerine dair ipuçları bulunmaktadır. Resimde ayrıca tek ışık kaynağından gelen ışığın ana öğeler üzerinde yoğunlaşması sonucu gereksiz detaylardan arındırıldığı anlaşılmaktadır. Bir diğer önemli resmin olan "Silah Taciri"nde ise kendisini ve oğlunu resmettiği düşünülmektedir. Resimdeki diğer ana öğeler ise tüfekler, kılıçlar ve başlıklardır. İlk Türk arkeologu olarak kabul edilen Osman Hamdi Bey, çok önemli bir eser olarak kabul edilen İskender Lahdi'ni bulmuştur. Osman Hamdi Bey, ayrıca Kadıköy'ün ilk belediye başkanıdır.

Beyza ERSAN / 11- D

BİR EFSANE LEONARDO DA VINCI

Leonardo di ser Piero da Vinci, Rönesans döneminde yaşamış İtalyan hezarfen, döneminin önemli bir filozofu, astronomu, mimarı, mühendisi, mucidi, matematikçisi, anatomisti, müzisyeni, heykeltıraşı, botanisi-

bir kadınla evlendiği için, be-beklik ve çocukluk dönemini annesiyle birlikte geçirdi. Leonardo'ya bebekliğinde annesi baktı, annesi başka biriyle evlendirilerek komşu kasabaya yerleşince, babasının nadiren

şansı yoktu. Küçük yaştan itibaren çok güzel çizimler yapan Leonardo'nun resimlerini babası, dönemin ünlü ressam ve heykeltıraşı Andrea del Verrocchio'ya gösterince, Verrocchio onu çırak olarak yanına aldı. Leonardo

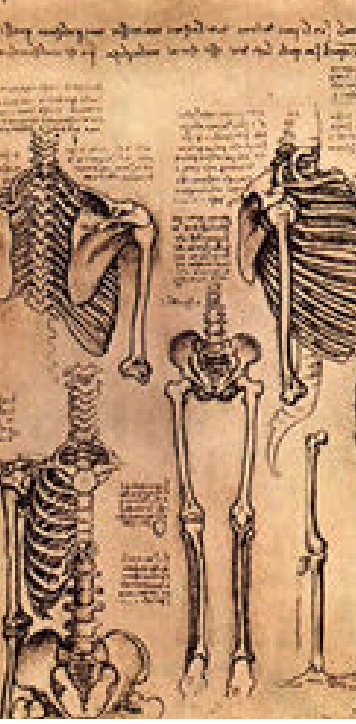

ti, jeologu, kartografi, yazarı ve ressamıdır. En tanınmış yapıtları Mona Lisa (1503-1507) ve Son Akşam Yemeği'dir (1495-1497).

Tam adı Leonardo di ser Piero da Vinci (Türkçesi: Vinci'li üstad Piero'nun oğlu Leonardo) olan ünlü sanatçı, 15 Nisan 1452 tarihinde doğdu. Doğduğu yıl babası başka

uğradığı büyükbabasının evinde yaşamaya başladı; arada sırada Floransa'ya babasının evine giderdi. 14 yaşına kadar Vinci'de yaşayan Leonardo, büyükanne ve büyükbabasının ardı ardına ölmesi üzerine 1466'da babası ile birlikte Floransa'ya gitti. Evlilik dışı çocukların üniversiteye gitmesi yasak olduğundan üniversite öğrenimi görme

Verrocchio'nun yanında Lorenzo di Credi ve Pietro Perugino gibi ünlü sanatçılarla çalışma fırsatı buldu. Atölyede sadece resim yapmayı değil, lir çalmayı da öğrendi. Aradan birkaç yıl geçtikten sonra, Milano dükü Sforza'nın hizmetinde çalışmak için işe girdi. Düke yazdığı fakat yollamadığı mektup, tüm zamanların en olağanüstü iş başvurusu olarak kabul edilmektedir.

Bunun sebebi ise dükün hizmetine alınabilmek için; köprüler, gemiler, silahlar, heykeller yapacağını söylemesiydi. Leonardo'nun o kadar çok alana ilgisi ve yeteneği vardı ki, birden fazla alana yönelmesi onun birçok işi yarıda bırakmasına sebep oluyordu. 17 yıl boyunca dük için çalıştı. 1490 yılından sonra çalışmalarını bir defterde tutmaya başladı.

1499'da Milano'yu terk eden ve yeni bir koruyucu aramaya başlayan Leonardo, 16 yıl boyunca İtalya'da seyahat etti. Pek çok kişi için çalıştı, çoğu eserini yarım bıraktı. En ünlü eserlerinden biri olan Mona Lisa için 1503'te çalışmaya başladığı söylenir. Bu resmi tamamladıktan sonra hiç yanından ayırmamış, tüm seyahatlerinde yanında taşımıştı. 1504'te babasının ölüm haberi üzerine Floransa'ya döndü. Kardeşleriyle miras kavgasına girdi fakat çabası sonuçsuz kaldı. Ancak çok sevdiği amcası tüm varlığını ona bıraktı.

1506 yılında Leonardo, bir Lombardiya aristokratının 15 yaşındaki oğlu olan Kont Francesco Melzi'yle tanıştı. Melzi, hayatının geri kalanında onun en iyi öğrencisi ve en yakını oldu.

Salvator Mundi

1490'da 10 yaşında iken korumasına aldığı ve Salai adını verdiği genç de 30 yıl boyunca onunla beraber çalışmış, ancak öğrencisi olarak bilinen bu genç hiçbir sanatsal ürün üretmemiştir.

1513-1516 arasında Roma'da yaşadı ve Papa için geliştirilen çeşitli projelerde yer aldı. Anatomi ve fizyoloji alanının da çalışmaya devam etti ancak Papa, kadavralar üzerinde çalışmasını yasakladı.

1516 yılında, Kral I.Francis, Leonardo'dan Fransa'nın baş ressamı, mimarı ve mühendisi olmasını istedi. Saraya yakın bir konakta yaşamaya başlayan Leonardo sık sık kral ile sohbetler ederdi. Leonardo 2 Mayıs 1519'da Amboise'daki evinde 67 yaşında öldü. Kralın kollarında can verdiği rivayet edilir, ancak, 1 Mayıs günü kralın bir başka şehirde olduğu ve bir gün içinde oraya gelemeyeceği bilinmektedir. Vasiyetinde mirasının esas bölümünü Melzi'ye bıraktı. Amboise'daki Saint Florentin Kilisesi'nde toprağa verilmiştir.

Firdevs Eyidoğan 10/B

MONA LİSA

Mona Lisa 16.yüzyılda Leonardo Da Vinci tarafından kavak bir pano üzerine sfumato tekniği ile çizilmiş bir yağlı boya portresidir. Günümüzde resim Paristeki Loure adlı müzede sergilenmekte ve milyonlarca turist tarafından ziyaret edilmektedir.

Rönesans döneminin en meşhur sanatçılardan olan Leonardo Da Vinci'nin bu tabloyu çizme amacı yüzyıllarca merak konusu olmuş ve bilim insanları tarafından en ince ayrıntısına kadar incelenmiştir.

Mona Lisa'nın kim olduğu konusunda bir çok teori ortaya konulmasına rağmen kesin bir bilgiye ulaşılamamıştır çünkü Mona Lisa tablosu, Da Vinci'nin son tablolarından biriydi, ölmeden önce çizdiği tablolardan. Öyle ki onu daha tam olarak tamamlamamıştı bile. Ve çok da bilindik bir tablo da değildi ta ki 19.yüzyılda Vincenzo Perrugia tarafından çalınana kadar.

Perrugia'nın tabloyu çalma sebebi tablonun İtalya'ya geri getirme isteğiydi. Tarihin en büyük hırsızlıklarında biri olarak kabul edilen bu olaydan sonra Mona Lisa'nın ismi özellikle de Medya tarafından her yerde duyuruldu ve günümüzdeki ününe sahip oldu. Ve işte o zaman insanlar gördüklerinde bakışlarını ayıramadıkları bu muazzam eserin ilham kaynağını, çizilme sebebini merak etmeye başladılar ne de olsa ünlüydü ve böyle bir şaheserin arkasında ona yakışır bir hikaye olması beklenirdi. Bunun üzerine kimileri tablodakinin 16.yüzyılda Floransalı bir tüccar olan Francesco del Giocondo'nun karısı olduğunu söylüyor, kimileri de tablonun Estelli İzabella'nın isteği üzerine çizilmiş portresi olduğunu iddia ediyor. Ve aynı zamanda Leonardo Da Vinci'nin tablo da yalnızca mükemmel bir kadın modeli resmetmeye çalıştığı söylenir. Ama bunların hiç biri birer varsayım olmaktan öteye geçememiştir çünkü hiç biri kesin değildir.

Bu konuda yaptığım araştırmalar sonucu kendi görüşüm ise şöyledir: Leonardo da Vinci'nin bu tabloyu çizmesinin elbet bir sebebi vardır ve tablonun muazzamlığından olsa gerek ki bu sebebin de böyle efsane bir şey olmasını bekliyoruz. Da Vinci bunu çizmiş tıpkı diğer tablolarını çizdiği gibi. Belki bir sipariş üzerine (O dönemin en ünlü ressamlarında olduğu için kendisinden para karşılığında tablo sipariş edilirdi.) belki de yalnızca canı sıkıldığı için; iç dünyasını, o anki duygu ve düşüncelerini renklere, şekillere, bir insan vücuduna dökmek istediği için çizmiştir. Bunu asla tam olarak bilemeyeceğiz.

Bu bilinmezlik de tabloya farklı bir ton ve gizem katmakta, değerini arttırmaktadır. Çünkü bir şeyin gizemini çözdüğümüzde artık ona alışma sürecine girmiş oluruz ve alıştığımız her şey bir müddet sonra sıkıcı olmaya başlar. Bunun üzerine tablonun çizilme sebebinin tam olarak bilinmemesini olumlu bir şekilde karşılayıp bizden sonra da çizimiyle, gizemiyle insanların hayranlıklarını üzerine çekmeye devam edeceğini söyleyebiliriz.

RAYANA İSAEV 10-B

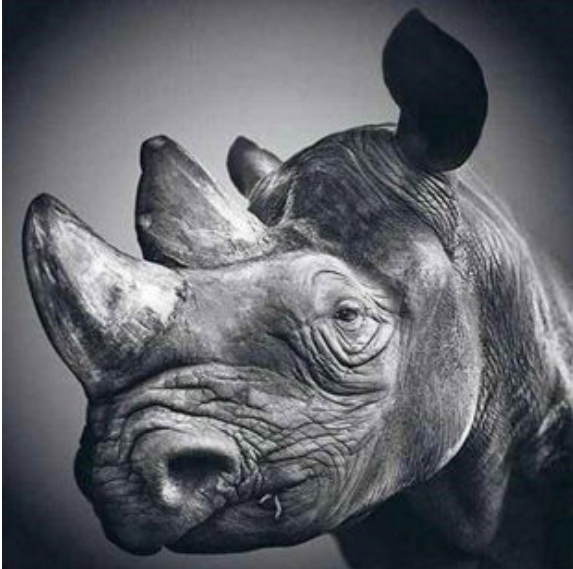
DÜNYA ÇAPINDA BİR KARAKALEM USTASI ;

PAUL LUNG

Paul Lung dünyanın en iyi karakalem ustalarından birisi olarak biliniyor. 70'lerden beri kurşun kalem ile resim yapan Lung, pek çok sergi açtı...

Paul Lung; Hong Kong asıllı bir ressam. Çizimleri bir karakalem ve A2 kağıda fotokopiden alınma gibi yapıyor, o kadar gerçekçi ki çoğu kişi çizimleri fotoğraf zannediyor ve sanatçının silgi kullanmadığını duyduklarında olay inanılmazlar kategorisine giriyor. Tabi inanılmaz bir eser çıkarmanında uğraşısı çok olur, resim başına ortalama 60 saat çalışma yapıyormuş Hong Kong'lu sanatçımız Paul Lung.

Paul'un çizimleri mekanik kurşun kalemle gerçekleştiriliyor ve çizimleri sanki bir fotoğraf çekilmiş gibi olduğu için insanlar tarafından çoğu kez yanılgıya uğranılıyor.

Aynı zamanda Paul Lung'un bir facebook sayfası var burada diğer çizim meraklılarıyla sürekli etkileşim halinde ve bu paylaşım sitesinde yeni çizimlerini sürekli olarak güncelliyor.

Fatma Tuğçe AYDIN / 10-B

POST- EM PRESYONİZİM

Post Empresyonizm(Yeni İzlenimcilik) Akımı, 1886 ve 1905 yılları arasında son empresyonist sergiden fovizm'in doğuşuna kadar kabaca gelişen Fransız sanat hareketidir. Post empresyonizmempresyonistlerin ışığın ve rengin doğal tasvirine olan ilgisine karşı bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. İzlenimcilerin konusunu gün ışığı altındaki her şey oluşturabilirken, yeni izlenimciler olarak doğadaki renkli noktaları, nesneleri, nesneleri geometrik yüzeylere oturatarak kendilerini anlatmayı seçtiler.

Yani izlenimciliğe bir tepki olarak, resme tekrar nesneleri sokarak post empresyonizmi başlatıldı. Onlar artık paletteki renkleri karıştırmadan ve kalın fırça kullan-

madan resim yapıyorlardı. İzlenimcilikteki sınırları aşarak, resimlerine kendi kişiliklerini eklemek istediler.

Bu tarzı şöyle yorumlayabiliriz.: Renkleri palette karıştırmadan, saf renkleri yan yana net bir şekilde koyarak, resme baktığımızda bize renklerin karışmış gibi gelmesini sağlamışlardır.

Post empresyonizm ressamları: Vincent van Gogh / Paul Gauguin /Paul Cezanne

Rabia TÜKELTÜRK 11-D

İSTANBUL'DA POST EMPRESYONİZM GEÇİDİ

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden 48 sanatçı ve 102 eserin bir araya geldiği "Arkas Koleksiyonu'nda Post-Empresyonizm" sergisi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi işbirliğiyle Tophane-i Amire Kültür ve Sanat Merkezi Beş Kubbe Salonu'nda sergilendi. Biz de resim atölyesi öğrencileri olarak bu fırsatı kaçırmayıp sergiyi ziyaret ettik. Pierre-Auguste Renoir, Louis Anquetin, Maxime Maufra, Theo van Rysselberghe, Paul Serusier, Suzanne Valadon, Edouard Vuillard, Leo Putz, Louis Valtat, Maurice de Vlaminck, Kees Van Dongen, André Derain, George Braque ve André Lhote yapıtlarını görme imkânı bulduğumuz sanatçılardan sadece birkaçı. .

MIKRO RESİM

İnsanlığın ta en başından bu yana var olan sanat, kimilerine göre “güzel” olanı ortaya çıkarma gayesiyle, insanın kendini ifade etme biçimi olmuştur.

Öyle bir resim düşününki tuvaliniz kelebek kanadı, diş, toplu iğne başı, fasulye, arı, balık pulu ve daha nice... İlk duyduğunuzda evet akla yatmıyor ve imkansız diye akıldan geçirmek de mümkün.

Öyle ki, çıplak gözle seçebilmek pek de mümkün değil. Büyüteçle bakmanız gerekiyor bazen. Bazı sanatçılar sergilerinde büyüteç bile dağıtabiliyor ziyaretçilerine.

Hasan Kale, “güzel” arayışı ile düştüğü yolda kendini ifade etmek için düştüğü yolda çok farklı bir anlatım biçimi bulmuş. Hasan Kale

de, dünyaca ünlü minyatür sanatçılarımızdan. Onu diğer minyatür sanatçılarından ayıran çok önemli bir özelliği var. Sanatçı, 200’ün üzerinde objeye yaptığı mikro çizimlerinde mikroskop veya büyüteç kullanmıyor.

Sanatseverlere büyüteçsiz bakmasını tavsiye etmiyor ama tüm çizimlerini, 1-2 numaralı normal minyatür fırçalarıyla ve çıplak gözle vücu-

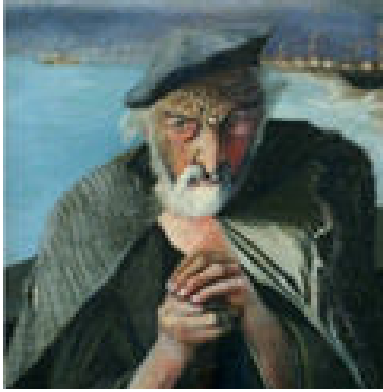

da getiriyor. Türkiye’de bilinen tek isim olmasıyla beraber dünyada da sayılı isimlerden.

Elif Karaduman 11-D

TABLoların Sırları

Çsontváry Koztka - Tivadar The Old Fisherman

Macar sanatçı 1902'de bu resmi sergilenmeye sunduğu zaman, herkes resmin sıradan bir yaşlı balıkçının portresi olduğunu düşünmüştü. Resmin içinde bulunan ima, Tivadar vefat ettikten sonra anlaşıldı. Resmin tam ortasına bir ayna koyduğunuz zaman, yaşlı balıkçının sağ tarafının Tanrı'yı, sol tarafının ise şeytanı simgelediğini görebiliyordunuz. Sağ tarafta dalgalar daha sakin ve gökyüzü daha açıktır. Solda ise dalgalar daha hırçın gökyüzü karanlıktır.

Edvard Munch - The Scream

Kıpkırmızı göğün 1883 yılında patlayan Krakatoa Yanardağının küllerinin alev alev yanan güneşle birleşmesi sonucu oluştuğu söylenmektedir. Volkanın küllerinin 1883 Kasım'ından 1884 Şubat'ına kadar gökyüzünde kalması ve Amerika'nın doğusu ve Avrupa ile Asya'nın büyük bir kısmını kaplaması da bu söylentiye desteklemektedir.

Edvard Munch günlüğünde, "İki arkadaşım ile birlikte yürüyordum. Güneş batıyordu. Birdenbire gökyüzü kan kırmızısına döndü. Kendimi tükenmiş hissederek durdum ve parmaklıklara yaslandım. Mavi-siyah fiyordun ve şehrin üzerinde kan ve ateş yalımları vardı. Arkadaşlarım yürümeye devam ettiler. Ben ise orada kaygı içinde titreyerek durakaldım ve doğanın içerisinden doğru sonsuz bir çığlığın geçiyor olduğunu duyumsadım." demiştir. Böyle olunca, sıradan çığlık atan birisinin değil, doğanın çığlığını duymamak için kulaklarını tıkayan bir kişinin resmi olduğu anlaşılıyor.

Pablo Picasso'nun Yaşlı Gitarist'indeki Gizli Kadın

Picasso'nun 'Mavi Periyod' (1901-1904) döneminde, resim malzemesi için yapılan yardımlar azdı. Sanatçı malzemesiz kaldığı dönemde, tuval yerine karton ya da mukavva kullanıyordu; tuval aldığı anda ise resmini yeniden işlevlendiriyordu. Picasso, en çok bilinen çalışmalarını bu dönemde yaptı, onlardan biri olan Yaşlı Gitarist'te de başka bir figür daha ortaya çıktı.

Eğer tabloyu gördüyseniz, boynu bükük gitaristin arkasındaki diğer yüzü de fark etmişsinizdir. Gizli portre çok net olmamasına rağmen, x-ray görüntüleme sayesinde sonradan eklenen detaylar olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca, küçük bir çocuğu emziren bu kadına bir koyun ve boğa da eşlik ediyor.

Pieter Bruegel - Netherlandish Proverbs

Bu tabloda insanların dağınık biçimde iş yaptığını görürüz ama daha detaylı bakınca hepsi birer olayı canlandırır. Bu olaylar ise atasözleridir. Bu eserin 112 tane tanımlanabilir atasözü ve deyim içerdiği tespit edilmiştir. Bunlardan bazıları günümüzde hâlâ yaygın olarak kullanılan "büyük balık küçük balığı yutar", "akıntıya karşı yüzmek", "iki yakayı bir araya getirmek", "gidenin ardından ağlanmaz" gibi deyimlerdir. Diğer atasözleri ve deyimler de insanlığın hem geçmişteki hem de bugünkü durumunu anlatır niteliktedir. Yani Pieter Bruegel, kendi çağındaki Flaman atasözlerini temsil eden insanların yaşadığı bir köyü resmetmiştir.

iki yakayı bir araya getirmek

gidenin ardından ağlanmaz

Leonardo Da Vinci - Son Akşam Yemeği

Hız. İsa'nın yakalanıp, çarmıha gerilmesinden hemen önceki yemeği anlatan bu tablo, Da Vinci'nin yorumunda Hız. İsa'nın kendini insanlık için kurban edişinin temsil edildiği Aşai Rabbani Ayini doğuşunu gösteriyor.

Normalde anlatılan Son Akşam Yemeği'nde Hız. İsa ve havarilerinin kutsal kaseden şarap içip ekmek yedikleriydi. Ancak Da Vinci'nin resminde ne kase, ne şarap ne de ekmek görülmemekte.

Bu durum Hristiyan dünyasında tartışmalara neden olmuştur. Daha da ötesi o tarih itibarıyla Hız. İsa ve havarilerin bir masa etrafında sandalyelerde oturması da imkansızdır. Bu çok daha sonra gelişen bir kùltürdür.

Peki bu resim bize neyi anlatıyor?

Resimde Hız. İsa, Romalılarından altın alarak kendisini ele verecek olan kişiyi de söylüyor ve "İçinizden biri bana ihanet edecek" diyordu. Da Vinci de işte tam o anı resmetti. Aynı zamanda bu resim Hristiyan alemini ikiye bölmüştür. Bu resim hakkında 3 teori vardır. İlki bu masada size göre Hız.

İsa'nın solunda olan kişinin kim olduğudur. Kimileri bu kişinin Magdalalı Meryem olduğunu iddia etmektedir. Hız. İsa ve Meryem arasında oluşan V işaretinin de paganların kadın sembolü olduğu bilinmekte. Ancak eğer o kişi Magdalalı Meryem ise masada havarilerden biri eksiktir. Çünkü 12 havari olması gerekiyordu. Bu eksik olan havari ise Yahuda(-Judas)'dır. Yahuda havariler arasından hain olandır. Hız. İsa'ya ihanet etmiş olandır. Hız. İsa'nın kimliğini Romalıları'a ifşa etmiştir. Yine bazılarının iddiasına göre ilk komünionda (efkaristiya) İsa'nın kanını taşıyan Kutsal Kase'yi simgeleyen bir kadehin frekste açıkça yer almaması, Da Vinci'nin Magdalalı Meryem'in aslında İsa'nın eşi olduğuna ve bir çocuk suretinde onun kanını taşıdığına inandığını ima etmektedir.

İkinci teori ise Yahuda'nın bu tabloda yer aldığıdır. Yahuda sırrının açığa çıkmasından korktuğu için başını geri çekmiş, panikle bakıyordur ve sağ kolu ile

tuzluğu devirmiştir. Yahuda sağ elinde bir kese tutmaktadır. Bu kese Romalıları'danaldığı paradır. Üçüncü teori ise Da Vinci, resmi üç yılda tamamladı. Sebebi ise resimdeki her yüz için Milano sokaklarında model arayışındaydı. Hız. İsa ve ihanet eden Yahuda dışında tüm yüzleri bulan Da Vinci, uzun arayışı sonunda Hız. İsa için de bir yüz modeli buluyor. Ancak ihanet eden Yahuda için bir türlü yüz bulunamıyor. Aradan uzun bir süre geçtikten sonra Yahuda'nın yüzü de bulunuyor. Ancak hapishanede bulunan o yüzün sahibi Da Vinci'ye "Beni tanıdınız mı, ben bu resimde Hız. İsa'nın yüzü için de modellik yaptım" diyor. Yani resimde Hız. İsa da hain Yahuda da aynı yüze sahip. İyi ve kötünün yüzü aynıdır. Her şey, insanın yoluna ne zaman çıktıklarına bağlıdır.

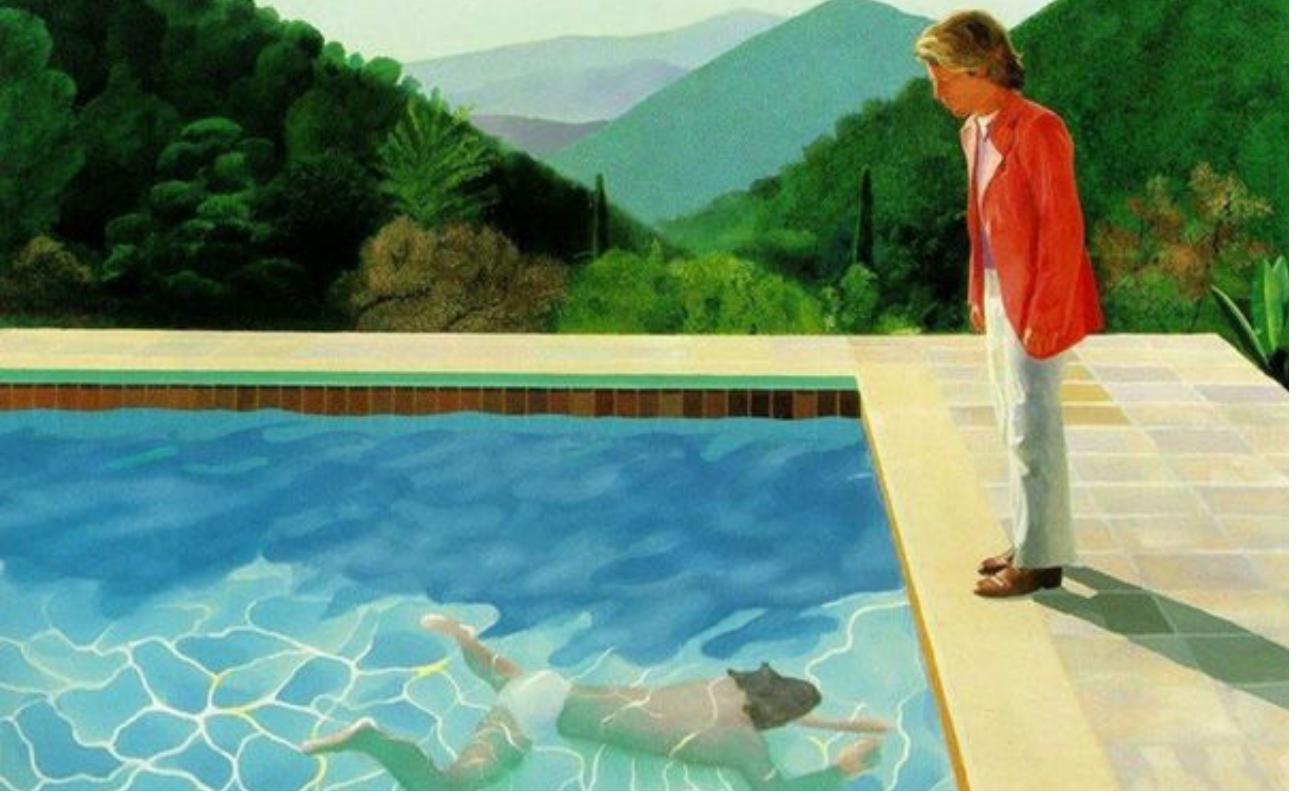
Paolo Coelho

Gülbanu GÖKDUMAN / 11-D

YAŞAYAN BİR RESSAMA ÖDENEN EN BÜYÜK ÜCRET 90 MİLYON DOLAR

İngiliz sanatçı David Hockney'nin 1972 yılında yaptığı resim, New York'taki ünlü Christie's müzayede evinin düzenlediği açık artırmada 90,3 milyon dolara

Daha önce yaşayan bir sanatçıya ödenen en büyük ücret 58,4 milyon dolardı. "BALLON DOG" adlı bu eserin sahibi JEFF KOONS'tu.

(485 milyon lira) satıldı. Bu rakam şu an yaşayan bir sanatçıya ödenen en büyük bedel olarak tarihe geçti.

90,3 milyon dolara satılan turkuvaz renkli bir havuzda yüzen adam ve onu izleyen kişinin resmedildiği tablonun alıcısı açıklandı.

David Hockney

Christie's Müzayede Evi'nin İkinci Dünya

Savaşı sonrası ve güncel sanattan sorumlu Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Alex Rotter, eylülde tablonun açık arttırmaya çıkarılacağına dair yaptığı duyuruda, 1972 tarihli tablonun Hockney'nin eserleri arasında hem sanat tarihi hem de resim piyasası açısından en değerli parça olduğunu belirtmişti.

"Tablo, Avrupalı ve Amerikalı bakış açılarını aynı anda yansıtıyor." değerlendirmesinde bulunan Rotter, "(İki figür) 1960'larda Kaliforniya'nın güneşli sahillerinde yaşamaya gelmiş Avrupalı bir sanatçının kendini her iki kıtada yaşarken görmesinin bir temsili." ifadesini kullanmıştı.

Azize TOPAL / Hazırlık

RENKLERİN HİKAYESİ SERİSİ-1

HUZURUN RENGİ MAVİ

Mavi, gökyüzü ve denizin simge rengidir ve onlar gibi insan psikolojisi üzerinde rahatlatıcı bir etkiye sahiptir.

Mavinin birçok tonu vardır, değişik tonları farklı etkiler yaratır; koyu maviler örneğin çivit ve gece mavisi yatıştırıcı, açık mavi huzur vericidir, duygusallığı ve duyarlılığı ortaya çıkarabilir, deniz mavisi ise düzen ve disiplini temsil eder.

Mavi inceliğin ve nezaketin rengidir. Yaratıcılığı, hayalciliği, ciddiyeti, güvenilirliği ve idealizmi beraberinde getirir. Bulunduğunuz ortamın mavi renkte olması size soğukkanlılık, olgunluk ve pozitif atmosfer getirir. Koyu mavi ve lacivert ise sonsuzluğu, otoriteyi simgeler. Bu yüzden, iş adamlarının firmaların sık olarak tercih ettiği bir renktir. Mavinin her zaman huzur ve dinginlik verdiği söylenir. Doğrudur da... Çünkü kanın akışını yavaşlatır. Bu nedenle de oldukça sakinleştirir. Çocuk odalarında turuncu veya sarı gibi uyarıcı renkler yerine mavi kullanıldığında çocukların yaramazlıklarının azaldığı ve daha sakinleştikleri gözlenmiştir.

Ayrıca kırmızının aksine mavi yeme içgüdüsünü de engelleyen bir renk olduğundan yemek firmaları maviyi pek tercih etmezler. Hatta eğer diyetleyseniz mavi tabaklarda yemeniz de batıda diyetisyenler tarafından en çok öner-

ilen yollardan birisidir. Bu nedenle yemek odanızı maviye boyamanız pek tavsiye edilmez. Tabi eğer zayıflamak istemiyorsanız. Amacınıza bağlı olarak maviyi tercih de edebilirsiniz elbette. Ayrıca mavinin çok önemli bir diğer özelliği de uzaktan çok net fark edilebilmesidir. Bu nedenle eğer ofisinizde herkesin uzaktan bile olsa hemen fark etmesini istediğiniz bölümler varsa mutlaka mavi kullanmalısınız. Yakından kırmızı çok daha dikkat çekicidir evet, ancak uzaktan o kadar da fark edilmez ancak mavi kendini hemen gösterecektir.

YÜKSELEN ÖZELLİKLERİ: Mavi renk, derin ruh dünyasını ve sonsuzluğu ifade ederken sakinliği, güven ve sadakat duygusunu sembolize eder. Yeteneğin, güzelliğin, barışın, sevginin, şifanın ve görev bilincinin rengidir. Mavi tedavi edicidir. Onur ve gurur yükler.

KOYBOLAN ÖZELLİKLER: Mavi renk, sürekli bir arayış içerisindedir. Şüphe, güvensizlik ve yetenek eksikliği bu rengin olumsuz yönleridir. Kozmosun rengi olan mavi, insanı gerçekleştirmesi mümkün olmayan hayallere de sürükleyebilir. Bu sebepten ötürü kendi özgüveni olmayan, aşırı duygusal karakterler de yaratır. Mavi insanlar, tek düzeliğe alıştıracabilecek özelliğe sahiptir. Mavi durgun, ağır ve soğuk bir kişilik de oluşturabilir.

FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ: Mavinin sakinleştirici ve dinlendirici özelliği olduğu gibi yüksek nabız, hipertansiyon ve ateşli hastalıklarda tedavi için kullanıldığında iyi bir şifacıdır. Bir başka deyimle kırmızının panzehiridir. Adet kanamaları ve adet sonlarında hanımlar bu rengi denge için kullanabilirler.

Zaman zaman Claude Monet ya da Pablo Picasso gibi ressamalar çıkar ve sanat dünyasında çığır açarlar. Kendi estetik biçimlerini yaratarak izlenimcilik veya soyut dışavurumculuk gibi akımların doğmasını sağlarlar. Peki, ileride ortaya çıkacak yeni sanat akımlarına makineler öncülük edebilir mi?

Görünüşe göre yukarıdaki sorunun cevabı: Evet! Yapay zekayla çalışan bir makine resim üretmeyi başardı ve ortaya konan ürün birçok insanın beğenisini kazandı. Bir yapay zeka programı tarafından yaratılan bir sanat eseri açık artırma ile 432 bin dolara (2,4 milyon TL) satıldı. Satış rakamı, portre için tahmin edilen 7-10 bin dolar aralığını kat kat aştı.

New York'taki Christie's müzayede evinde satılan "Edmond Belamy'nin Portresi adlı eser, Paris merkezli Obvious (Aşık) adlı sanat kolektifi tarafından geliştirilen bir yapay zeka programının imzasını taşıyor.

Yapay zeka algoritması 14. ve 20. yüzyıllar arasında yapılan 15 bin portreyi içeren bir veri tabanına sahip. Algoritma portreyi üretmek için kendi resmini veri tabanındaki diğer resimlerle karşılaştırarak değiştirdi ve artık bir değişiklik yapamadığı noktada resme son halini verdi.

Bu portre büyük bir müzayede evinde satılan ilk yapay zeka eseri oldu. Satışı düzenleyen Christie's uzmanı Richard Lloyd "Yapay zeka geleceğin sanat piyasasında önemli yere sahip olacak teknolojilerden yalnızca biri" dedi ve ekledi: "Fakat bunların etkisinin ne olacağını tahmin etmek için henüz çok erken."

F. ZEHRA BAĞÇECİ
11-D

MOZART NİÇİN TÜRK MARŞI BESTELEDİ

Başlığın içerine geçmeden önce size Mozart hakkında kısa bir bilgi vermek isterim. Wolfgang Amadeus Mozart, 27 Ocak 1756 yılında Avusturya'nın Salzburg kentinde doğmuştur. Babası Leopold Mozart, ablası ise Nannerl Mozart'tır. Babası Leopold Mozart, Salzburg Başpiskoposluğu Saray Orkestrası'nda keman çalan, bir çok besteler ve keman için bir metod yazan bir müzikçiydi. Mozart, henüz çocukken müzik dersleri almaya başladı. Hatta bu dönemde bazı eserler besteledi. Müzik otoriteleri Mozart'ın henüz çocukken bestelediği eserlerde bile müzikal dehasının izlerinin görüldüğünü belirtir. Daha küçük yaşta kendiliğinden çaldığı piyanoda, parçaları babası dikkatle dinliyor, notalarını yazıyordu. Babası

taşları olmak üzere hemen hemen Avrupalılar Türklerle iletişim içine girmiştir. Viyana kuşatmasından başarılı bir sonuç elde edemeyen Osmanlı, korkutucu bir düşman olmaktan çıkıp merak unsuru olmuştur. Bu dönemde Osmanlı kıyafetleri hem erkekler

onun üstün kabiliyetini bütün dünyaya tanıtabilmek için Avrupa'nın baş kentlerinde uzun bir konser turnesine çıkardı. Dinleyiciler bu sakın tavırlı küçük çocuğun kabiliyetine hayran olmuşlardı. Mozart her gittiği yerde alkış topluyordu. Viyana'ya, Paris'e, Londra'ya gitti. Londra'dayken keman için 6 sonat besteledi. Ayrıca ilk senfonisini de tamamladı. Kültür tarihinde ender görülen cinsten bir yaratıcılığa sahip olan Mozart'ın Türklerle ilişkisi gençlik çağında başlamıştır. Mozart için Türklerin ayrı bir önemi söz konusudur.

Osmanlı'nın Viyana'yı kuşatması sırasında ve sonrasında, Avusturya Macaristan İmparatorluğu'nun yurt-

hem de kadınlar arasında moda olmuş, Türk kahvesi Viyanalıların vazgeçilmezi haline gelmiştir. Bu dönemde Türk Kahvesinin tiryakisi olan isimlerden biri de Mozart'tır. Mozart Türk kahvesinden etkilendiği kadar mehter takımının vurmalı ve üflemeli algılarından yani mehter müziğini de büyüleyici bulmuştur. Bütün bu gelişmeler Avrupa'da Türklerin sanata damgasını vurmasını sağlamış ve 18. yüzyılda Avrupa'da 'Türk operası' akımı başlamasına sebep olmuştu. İşte 'Türk operası' akımının sayısı yüzü aşan örnekleri arasında en ölümsüz olanı Mozart'ın 'Saraydan Kız Kaçırma' adlı eseri de bu dönemde hayat bulmuştur.

MOZART'IN TÜRKLERE HAYRANLIĞI TÜRK MARŞI'NA HAYAT VERDİ

Mozart'ın Türk müziği motiflerine ve harem hikayelere ilgisinin bir ürünü olan "Saraydan Kız Kaçırma" operasında korsanlar tarafından kaçırılarak Osmanlı sarayına ya da paşa konağına satılan bir Avrupalı genç kızın vatanındaki sevgili tarafından bin türlü hile ve desiseye başvurularak kaçırılması temasını işlenmektedir. Mozart'ın bu eseri Viyana'da kendisine duyulan hayranlığın artmasına ve imparatorun gözüne girmesine yol açmıştır.

Türk müziğinin ritmik, ezgisel ve tınısal özelliklerine duyduğu ilgiyi ilk olarak Saraydan Kız Kaçırma operasıyla dışa vuran Mozart, sonrasında dünyanın 'Türk Marşı' olarak adlandırdığı ünlü eserine imza atmıştır. Hala Mozart'ın en sevilen eserleri arasındaki yerini koruyan "Türk Marşı"nın aslında K.V. 331 La major piyano sonatının "Alla Turca" başlıklı son rondo bölümü olduğunun altını çizmekte fayda var.

Mozart'ın müziği Alman fizik bilgini Alfred Einstein'ın dediği gibi "Her kuşakta türlü parıltılarla ışıldayan saf altına dönüşmüştür. Onun evrensel düzenle tınlayan müziği, er geç yeryüzü ruhuna katılıp ruhtan ruha geçerek dünya karmaşasının bitimine yardım edecektir."

Ayşenur KÜPÇÜK / 11/C

İSLAMDA MÜZİK

İslam ve müzik kelimeleri önyargının da etkisiyle yan yana gelemeyeceği düşünülür. Ama İslamda; müzik ruhun gıdasıdır sözünü tam anlamıyla karşılık bulmaktadır. Müzikle tedavi. Osmanlılarda müzikle tedavi en parlak dönemlerinden birini yaşamıştı. Orta çağda ve batılı ülkelerde ruhlarına şeytan girdi diye akıl hastaları, insanlık dışı ağır işkencelere maruz bırakılırken Sultan 2. Bayezit Edirne'de 1488 de mimar Hayrettin'e inşa ettirdiği külliye'nin darüşşifa (akıl hastanesi) bölümünde hastaları müzik'le tedavi ettiriyordu.

Kuçek makamı: İnsana hüzün ve elem verir.
Büzürk makamı: İnsana havf(korku) verir.
İsfahan makamı: İnsana hareket kabiliyeti, güven hissi verir.
Neva makamı: İnsana lezzet ve ferahlık verir.
Uşşak makamı: İnsana gülme hissi verir.
Zirgüle makamı: İnsana uyku verir.
Saba makamı: İnsana cesaret,kuvvet verir.
Buselik makamı: İnsana kuvvet verir.
Hüseyni makamı: İnsana sükunet, rahatlık verir.

Müziğin tedavi gücü, aslında Osmanlı Türk ruh hekimlerinin bir buluşu değildi. Fakat, bilimsel çalışmaları ile ruh hekimliği alanında da, çağdaşlarına göre yüksek düzeye ulaşmış Osmanlı Türk ruh hekimleri, hastaların müzikle tedavi konusunda bir hayli ileri gitmiş, İbn-i Sinâ, Râzi, Farâbi gibi Türk bilginlerinin öncülüğünü yaptığı müzikle terapi, günümüz modern tıbbına da ışık tutmuş, Kitab ül Musiki adlı eserinde müziği nazari açıdan açıklamış, müzik aletleri hakkında bilgi vermiştir. Farabi, "Musiki-ul-kebir" adlı eserinde müziğin fizik ve astronomi ile olan ilişkisini açıklamaya çalışmıştır.

Türk Müziği makamlarının ruha olan etkileri Farabi'ye göre şöyle sınıflandırılmıştır:

Rast makamı: İnsana sefa(neşe-huzur) verir.
Rehavi makamı: İnsana beka(sonsuzluk fikri) verir.

Hicaz makamı: İnsana tevazu(alçak-gönüllülük) verir.

Farabi Türk müziği makamlarının zamana göre psikolojik etkilerini de şu şekilde göstermiştir:

Rehavi makamı: yalancı sabah vaktinde etkili
Hüseyni makamı: sabahleyin etkili
Rast makamı: güneş iki mızrak boyu etkili
Buselik makamı: kuşluk vaktinde etkili
Zirgüle makamı: öğleye doğru etkili
Uşşak makamı: öğle vakti etkili
Hicaz makamı: ikindi vakti etkili
Irak makamı: akşam üstü etkili
İsfahan makamı: gün batarken etkili
Neva makamı: akşam vakti etkili
Büzürk makamı: yatsıdan sonra etkili
Zirefkend makamı: uyku zamanı etkilidir

Büyük İslam bilgini ve filozoflarından İbn Sina(980-1037) Farabi'nin eserlerinden çok yaralandığını ve hatta musikiyi de ondan öğrenerek tıp mesleğinde uyguladığını ifade etmiş ve şöyle demiştir: "Tedavinin en iyi yollarından, en etkililerinden biri hastanın aklî ve ruhî güçlerini artırmak, ona hastalıkla daha iyi mücadele etmek için cesaret vermek, hastanın çevresi sevimli, hoş'a gider hale getirmek ona en iyi musikiyi dinletmek ve onu sevdiği insanlarla bir araya getirmektir."

İbn Sina'ya göre "ses" varlığımız için zaruridir. Ahenkli bir düzen içersinde, belirli bir şekilde ayarlanmış olan sesler, insan ruhu üzerinde çok derin tesirler yapar. Sesin etkisi insan sanatı ile zenginleştirilir. Yine İbn Sina'ya göre, ses tonu değişiklikleri insanın ruh hallerini belirtir. Müzik bestelerini bize hoş gösteren iştme gücümüz değil, o besteden çeşitli telkinler çıkaran idrak yeteneğimizdir. Bunun için seslerin düzenli olarak birbirine ahengi, besteleri, ahenkli vuruşların düzenli ve kaideye uygun oluşları, insanı derinden derine cezp eder.

Sonuç olarak İslam medeniyeti döneminde, Er-Razi, Farabi, İbn Sina gibi Türk-İslam hekimleri, psikolojik hastalıkların tedavisinde; ilaç ve müzikle tedavi yöntemlerini kullanmışlar, bu yöntemler, gerek Selçuklu gerekse Osmanlı hekimleri tarafından tatbik edilerek 18 yüzyıla kadar geliştirilmiştir. Osmanlı sarayında II.Murat, II.Beyazıt, IV.Murat, II.Mustafa, III.Ahmet, III.Selim, II.Mahmut gibi bir çok değerli musikişinastlar yetişmiştir.Yine bu dönemde İtri, İsmail Dede Efendi, Hafız Post, Recep Efendi, Zekai Dede, Emin Dede, Nayi Osman Dede, Ebubekir Ağa, Kantemiroğlu gibi meşhur üstatlar yetişmiştir.

Osmanlı saray hekimi Musa bin Hamun, diş hastalığı ve çocuk psikoloji hastalıklarını iyileştirmede müzikle tedavi yöntemini kullanmıştır. İbn Sina'nın meşhur eseri "El Kanun fi't-tıbbi" adlı eserini tercüme eden Tokatlı Mustafa Efendinin talebesi Hekimbaşı Gevrekzade Hasan Efendi(18.yy) yazdığı eserinde İbn Sina'nın eserinden çok faydalandığını ifade etmiştir.

Hekimbaşı, Gevrekzade Hasan Efendi"Emraz-ı Ruhaniyeyi Negama-ı Musikiye" adlı eserinde, çocuk hastalıklarına hangi makamın iyi geldiğini şöyle bahsetmiştir:

Irak Makamı: Çocuktaki menenjit hastalığına faydalıdır.

İsfahan Makamı: Zeka, zihin açıklığı verir ve soğuk algınlığı ve ateşli hastalıklardan korur.

Zirefkend Makamı: Felç ve sırt ağrısına iyi gelir, kuvvet hissi verir.

Rehavi Makamı: Tüm baş ağrılarına, burun kanamasına, ağız çarpıklığına, felç ve balgam hastalıklarına iyi gelir.

Büzürk Makamı: Beyin, kulunç ağrılarına iyi gelir, kuvvetsizliği ortadan kaldırır.

Zirgüle Makamı: Kalp, beyin hastalığı, menenjit, mide harareti, karaciğer ateşine iyi gelir.

Hicaz Makamı: İdrar yolu hastalıklarına iyi gelir.

Buselik Makamı: Kalça, baş ağrısı ve göz hastalıklarına iyi gelir.

Uşşak Makamı: Ayak ağrıları ve uykusuzluğa iyi gelir.

Hüseyni Makamı: Karaciğer, kalp hastalıklarına, nöbet, gizli hummalara iyi gelir.

Neva Makamı: Buluş çağına ulaşmış çocuğa, kalça ağrısına, gönül sevincine iyi gelir diye ifade etmiştir.

Müzikle ruhi tedavi yöntemi çok eski dönemlerde Orta Asya Türk Kültürü içersinde başlamış, çok yönlü görevleri olan kişiler tarafından uygulanmış, günümüzde de uygulanmasına rastlanmaktadır. Türk-İslam Dünyasındaki müzikoterapi faaliyetlerinin ve özellikle hastanelerde müzik kullanarak tedavi yöntemlerinin ilk defa 9.yy'da başladığı ve 18.yy'a kadar bu konuda büyük ilerlemeler olduğu görülmüştür.

Müzikterapide, ülkelerin milli otantik müziklerinin etkili olduğu, hastalığın çeşidine göre değişik makam ve enstrümanların fayda sağladığı dikkati çekmektedir.

Güvenç'in belirttiği gibi, pentatodik asıllı olan, improvize ve sezgi imkanı yüksek olup, bünyesindeki koma seslerin çokluğu sebebiyle çok yönlü bir ifade gücüne sahip olan Türk Müziği gittikçe psikoterapide önem kazanmaktadır. Çeşitli ülkelerde yapılmakta olan araştırmalar, 1993 de İstanbul'da gerçekleştirilen "II. Uluslararası Müzikoterapi ve Etnomüzikoloji" sempozyumunda sunulan bildiriler bu düşünceyi desteklemektedir.

F. İmran BAYBURLU

FINDIKKIRAN

Dünyanın en ünlü bale gösterilerinden biri olan FINDIKKIRAN Rus besteci Çaykovski'nin 1891 yılında bestelediği son balesidir. Küçük Alman kız Clara Stahlbaum'un yeni yıl hediyesi olarak aldığı fındık-kıran oyuncağı ile ilgili rüyalarını konu

alan büyü-masal tarzı bir eserdir. 1892'de Sankt-Peterburg'da Mariinski Tiyatrosu'nda sahnelenen Fındık-kıran Balesi, yeni yıl kutlamaları ile özdeşleşmiş ve pek çok bale topluluğu tarafından yılbaşında sahnelenmesi gelenekselleşmiştir. Dünyanın en çok sahnelenen bale eserlerinden birisidir. Sankt-Peterburg'da Mariinski Tiyatrosu'nda sahnelenen Fındık-kıran Balesi, yeni yıl kutlamaları ile özdeşleşmiş ve pek çok bale topluluğu tarafından yılbaşında sahnelenmesi gelenekselleşmiştir.

Eserin öyküsü

Alman yazarı Ernst Theodore Amadeus Hoffmann değişik ülkelere benzer halk öykülerinden yola çıkarak 1815'de Fındık-kıran ve Fareler Kralı (Der Nussknacker und Mausekönig) adlı bir öykü yazmıştı. Aynı öyküyü ünlü Fransız yazar Alexandre Dumas hem uyarılama hem çeviri şeklinde 1844'te yayınlamıştır. Dumas, Hoffmann'ın öyküsündeki kasvetli havayı yumuşatıp bir masal havasına bürümüştü. Öykü, 1846'da Chapman ve Hall Yayınevi tarafından İngiltere'de Holfmann'a ve Dumas'a atıfta bulunmadan yayınlandı.

Pyotr İlyiç Çaykovski

Eserin Yaratılması ve İlk Sahnelenişi

1891 yılında büyük ilgi gören bir bale gösterisi üzerine Sankt-Peterburg'daki Krallık Tiyatroları'nın 1890'larda yönetmeni olan Ivan Vsevolozhsky, Dumas'ın Fındık-kıran öyküsünün iyi bir bale eseri olabileceğini düşünmüş ve Krallık Tiyatrosu'nun bale yönetmeni Fransız asıllı ünlü koreograf Marius Petipa'dan bir bale hazırlamasını istemişti. Petipa hazırladığı detaylı librettouyu besteci Çaykovski'ye verdi. Besteci, konuyu beğenmemesine rağmen görevi kabul etti.

Eseri hazırlayacak ilhamı bir türlü bulamayan Çaykovski, New York'a davet edildiği bir açılışa giderken Paris'te konakladığı sırada yeni icat edilmiş olan İlahi bir çınlama sesi çıkaran ve klavyeli vurmali bir müzik aleti olan çelestayı ilk defa duydu. Ve bu ses ona ilham verdi.

Koreografisinin değişmesi üzerine Çaykovski'nin bestesini ön plana çıkarıldı. Ancak gala gösterisi 18 Aralık 1892'de gerçekleşti ve başarısızlıkla sonuçlandı.

Kasvetli ve kaba bulunan gösteri eleştirmenler tarafından da hiç sevilmedi. Bu başarısızlığa rağmen ileriki yıllarda çeşitli koreografların eserde uyarlamalar yaparak sahnelemeleri sayesinde bale, kaybolup gitmekten kurtuldu. **Fındık-kıran Balesi'nin Sahneleri** Pek çok varyasyonu bulunan balesinin en yaygın öyküsü şu şekildedir: İlk sahnede Stahlbaum ailesi evinde bir yılbaşı partisi vermektedir. Çocukları Clara ve Fritz ile büyük bir yılbaşı ağacının altında dostlarıyla eğlenirler. Bir anda gizemli Vaftiz Baba Drosselmeyer çocuklar için bir çuval dolu oyuncakla ortaya çıkar. En güzel oyuncağı Clara'ya hediye eder. Bu bir Fındık-kıran'dır. Fritz Clara'yı kıskanır ve oyuncağı kırar ama Drosselmeyer onu tamir eder. Parti sona ermiştir.

Herkes yatmaya gider ancak Clara, Fındık-kıran'a bir kez daha bakmak için ağacın altına gelir. Kollarında Fındık-kıranla beraber uyuya kalır. Gece yarısı yaklaşıp garip şeyler olmaya başlar. Clara, fare sesleri duyararak uyanır. Oda, bir fare ordusuyla dolmuştur başlarında da Fareler Kralı vardır. Clara kaçmaya çalışır, dev fareler yolunu keser. Fakat aynı zamanda odadaki oyuncaklar da canlanmıştır. Fındık-kıran'ın komutasında kurşun askerler ile Fareler Kralı'nın ordusu savaşı. Fareler Kralı galip gelmektedir ki Clara'nın terliğini Fareler Kralı'nın başına atmasıyla kral ölü ve komutanlarının cesedini taşıyan fareler odayı terkeder. Clara'nın Fındık-kıran için döktüğü gözyaşları onu canlandırır. Bir prence dönüşen Fındık-kıran, Clara'yı kendi ülkesi Karlar Diyarı'na götürür. Karlar Ülkesi'nde Prens ve Clara, kar tanelerinin dansı ile karşılanırlar. Clara, prensineşliğinde Şekerleme Ülkesi'ne gider. Şeker Perisi'ne farelerle yaptıkları savaşı anlatırlar. Peri, onları ödüllendirmek için kutlama dansları sunar. En sonda ise Clara rüyadan uyanır ve

kendisini Fındık-kıran'a sarılmış bir şekilde yılbaşı ağacının altında bulur. Öğrencilerimizden Zeynep Sude

Demirci'nde kornadlı enstrümanıyla yer aldığı Fındık-kıran Senfonisi

Ebrar BİNGÖL /11-C

SAVAŞ ALANLARINDAN ORKESTRAYA, FRENCH HORN

İnsan sesine en yakın enstrüman olarak anılan French Horn –diğer bir adı ile Korno- sıcak ve şiirsel sesiyle bir orkestradaki melodiye çalan yaylı ve üflemeli ekibinin yanı sıra bu melodiye eşlik eden diğer enstrümanlar arasındaki bir denge unsurudur. İlk örneklerini insanlık tarihinin en erken dönemlerinde ve daha çok savaş alanlarında işaret vermek, düşman korkutmak, dans ve eğlence için kullanılırken görüyoruz. 17. yüzyıldaki gelişmelerden sonra ise bu görevini sadece orkestraya renk katan bir çalgı olarak değil, aynı zamanda orkestrada tematik olarak değişmez önemi olan bir enstrüman olarak devam ettirecek...

Kıvrımlı yapısında yaklaşık 4,5 metrelik borusu olan ve 4 ventilden oluşan Koronun bakır çalgılara oranla iki kat daha uzun olması, onu trompet ve trombondan ayıran en önemli noktalardan biridir. Bu enstrümanın çalınmasında nefesin doğru ve güçlü kullanımı dışında dudak pozisyonları da çok büyük rol oynuyor. Dudaklar gevşek bırakılırsa bas sesler, gergin tutulursa tiz sesler elde edilir. İşte 'sadece 4 tuşu olan' koronun bu kadar geniş ses aralığına sahip olmasının en büyük sırrı bu!

Orkestralarda genellikle 4 korno bulundurma zorunluluğu vardır. 1 ve 3. kornolar tiz sesleri çalarken, 2 ve 4. kornoların görevi bas sesleri çalmaktır. İcracılar iyi korno çalabilmek için dudaklarını kendi ses alanlarına göre alıştıırırlar. Tabii ki her ihtimale karşı section içerisindeki kornocuların en büyük görevi nota kaçırarak arkadaşının solosun-

da yardıma koşmaktır! O yüzden bir sanatçı, enstrümanının her alanında iyi olmalıdır...

Müzik Ansiklopedisi, 1985:746'da koronun genellikle orkestranın teknik olarak en güç çalgısı olduğu söylenir. Her şeyden önce müzik kulağını geliştirmiş ya da geliştirebilecek adaylar seçilir. Çalışınca her şey oluyor, biz kornocular bu ansiklopedinin yalancısıyız!

Bu enstrüman, Beethoven dönemine kadar çok önemli solo bölümlerde kullanılmamıştır. Ancak Beethoven, Haydn, Schumann ve Brahms gibi önemli bestecilerin korno için yazdıkları concerto ve concertstücklerinden sonra büyük bir ün kazanmıştır.

Korno, dergimize isim babalığı yapan isimlerden Mozart'ın ise hayatının erken evrelerinde İngiltere'de ilgisini çekmiştir. Sekiz yaşında tüm Avrupa'yı bir deha çocuk olarak turlarken babası Londra'da hastalandığında, sağlığına kavuşmak için Chelsea'ye çekilip, sonra da Thames'de bir kasabaya yerleşmişti. Burada Mozart'ın canlı zihni o zamanlar genellikle nehirde yapılan müzik partilerinden çok etkilenmiş ve ilk senfonilerini yazarak vakit geçirirken, kız kardeşine özellikle kornolar için güzel partiler kullanmasını hatırlatmasını istemişti. Yine de, kornoya solo eserler yazması için çok seneler geçmesi gerekti ve eserlerinin çoğunda olduğu gibi, korno eserleri de dönemin ünlü korno virtüözleri için bestelendi. Korno literatürünün en önemli eserlerinden biri olan Mozart'ın Mi bemol Majör K.V 495 4 NO'lu korno concertosu yazıldığı dönemden günümüze, en önemli korno virtüözlerini bile zorlamış bir eser...

Ne kadar yüzyıllar içerisindeki gelişimi ile senfoni orkestralarında bütünleyici bir etkiye sahip olsa da icracısından kaynaklı çıkardığı bozuk sesler ile de eserlere harika yorumlar katabilen tüm sanatçı arkadaşlarımıza sevgilerle...

Zeynep Sude Demirci / 11-B

OKYANUS ÜZERİNDE BİR MABED:**2. HASAN CAMİİ**

Kabe ve Mescid-i Nebevi'den sonra dünyanın enbüyük camisi 2. Hasan Camii. 1980 yılında yapımına başlanan ve 1993 yılında tamamlanarak ibadete açılan dünya üzerindeki en güzel camilerden biri olan 2. Hasan Camii, Fas'ın Kazablanka eyaletinde bulunmaktadır. 2.

Hasan camisini Fransız bir mimar olan Michel Pinseau tasarlamıştır. Yapımını ise Bouygues üstlenmiştir.

Bu güzel cami, Atlantik Okyanusu'nun kıyısının doldurulmuş olan bir alan üzerine inşa edilmiştir ve duvarlarının bir bölümü camdan yapılmış olan cami sayesinde denizin içindeymiş izlenimi verdiği için dolayı harika bir manzarası vardır. Oldukça sıra dışı bir mimariyle yapılmış olan camiinin iç kısmının görünümünün de muhteşem olduğunu söylemek gerekir.

Caminin iç kısmında yapılan el işçiliği birbirinden güzel süslemeler görülmeye değer güzelliğindedir. 10.000 el sanatı işçisi bu güzellik için çalışmıştır.

Okyanus kıyısında yer aldığından dolayı olacak soğuk havalara karşı önlem olarak caminin zemini yerden ısıtılmalıdır. Bunun yanı sıra, 2. Hasan Camii'nin kapıları elektrikli sistemle çalışmaktadır ve çatısı da hareketlidir. Geleneksel mimariyle inşa edilmiş olan ve dış kısmında da harika işlemleri olan caminin minaresinden Mekke'ye ışın gönderen bir lazer sistemi vardır. 2. Hasan Camii'nin en önemli özelliği, dünyanın en uzun minaresine sahip olmasıdır. Klasik minarelerden farklı olan dikdörtgen şeklindeki bu minarenin uzunluğu 210 metredir. 2. Hasan Camii'nin en çok öne çıkan özelliklerinden biri de, üzerinde yüzyılların bilgeliğini ve el işçiliğini taşıyan harika güzellikteki işlemeli kapılarıdır.

F. İmran BAYBURTLU

CENNET İLE DÜNYA ARASINDAKİ BAĞ LA SAGRADA FAMILIA

La Sagrada Familia bir diğer adıyla Kutsal Aile olarak bilinen bu kilisenin yapımı hala devam etmektedir. İspanya, Barcelona da şehrin tam ortasındadır.

La Sagrada Familia projesi bugün 135. yılında ve inşaat hala tamamlanamamış değil. Gerçekten Gaudi'nin de bir heykeltıraş titizliğiyle uğraştığı, özen gerektiren ciddi detayları barındıran bina

öge olarak eğik sütunlar eklemiş yapıya. Bazilikanın taşıyıcı öğeleri olan bu sütunlar, yapının içine girdiğinizde size adeta bir ormandaymışsınız hissi veriyor. Sanatçının doğadan fazlasıyla etkilendiğini rahatça söyleyebiliriz. Çünkü bu kolonlar yükselerek dallanıp budaklanan ağaçlar şeklinde tasarlanmıştır. Böylece La Sagrada Familia'yı dolaşırken sanki ormanda dolaşmaya çıkmış gibi hissediyorsunuz.

Gaudi tarafından kilise üç ayrı cephe olarak tasarlanmıştır. En büyük cephe olan "Glory Facade" inşası ise 2002'de başlamış. İnşa süreci tamamlandığında yapının asıl girişi bu cephe olacak gibi görünüyor. Yapının güneydoğusunda yükselen bu cephe için Gaudi'nin ölmeden önce hazırladığı bir modelden faydalanılmış. İsa'nın görkemine atıfta bulunulmakta ve insanlığın Tanrı'ya yükselişi simgelenmekte. Aslında yapı, yaratıcısı Gaudi'nin

Ayrıca şehrin simgesidir. 'Göklere uzanmaya çalışmak' diye bilinen ya da 'Bitmeyen kulenin hikayesi' olarak bu kuleyi tanıyan bir çok insan var. UNESCO dünya miras listesinde yer almaktadır. 1883 yılında o dönemin öncü mimarlarından Antoni Gaudi'nin bu kiliseyi çizdiği bilinir. Ne yazık ki Gaudi 1926 yılında talihsiz bir kaza sonucunda tramvayın altında kalarak ölmesi sonucunda bu kilisenin yapımı yarım kalmıştır. Hala yapımı süren bu kilisenin resme benzetildiği de söylenir. Çünkü Gaudi'nin çizdiği tasarımda her şey o kadar muazzam ve mükemmeldir ki bir resme benzetilir. Tabi ki bu konu hakkında fikir ayrılıkları olmuştur bir heykelin resim olamayacağı sanat olmadığı hakkında. Aslında bu çok yanlıştır çünkü kiliseye baktığınız zaman bile bunun bir sanat eseri olduğunu anlarsınız.

çok ince ayrıntılarla işleniyor. Farklı bir mimarisi ile yüzyılın mimari kurallarını hiçe saymaktadır. Katalan mimar Antoni Gaudi bu yapıya neredeyse hayatını

adamış ve taş meydan okumuştur. Fakat bu görkemli yapının sadece bir cephesini bitirebilmiştir. Gaudi yapıyı taşıyan payandalar yerine tonozların oluşturduğu ağırlığı taşıyabilecek bir

karakterini fazlaca yansıtmakta. Mimarın katı Katolik bir dindar olması, yapının bu keskin geometrisini ve böyle karmaşık olmasını etkilemiştir. Ayrıca yapının geometrisinin böyle keskin hatlara

sahip olması, Katolik inancın ifadesini de ortaya koymuştur. Mimarın üç elementi var-sayılan 'yatay, dikey ve kesişme' burada alegorik bir biçimde ele alınmıştır. Bu yapıda gökyüzü ve yeryüzünü simgeleyen sembolik yatay düzlem Tanrı'yı, sembolik dikey düzlem İsa'yı ve sembolik kesişme de Tanrı ile İsa arasında bir aracı konumundaki Kutsal Ruh'u bir araya getirir. Gaudi adeta bir heykeltıraş titizliğinde geliştirdiği detaylar yapının günden güne uzun bir süreç içinde örülmesine sebep olmuştur. Üstelik birçok kiliselerin aksine, La Sagrada Familia doğu-batı ekseninde inşa edilmemiştir. Bu bazilika güneydoğu-kuzeydoğu

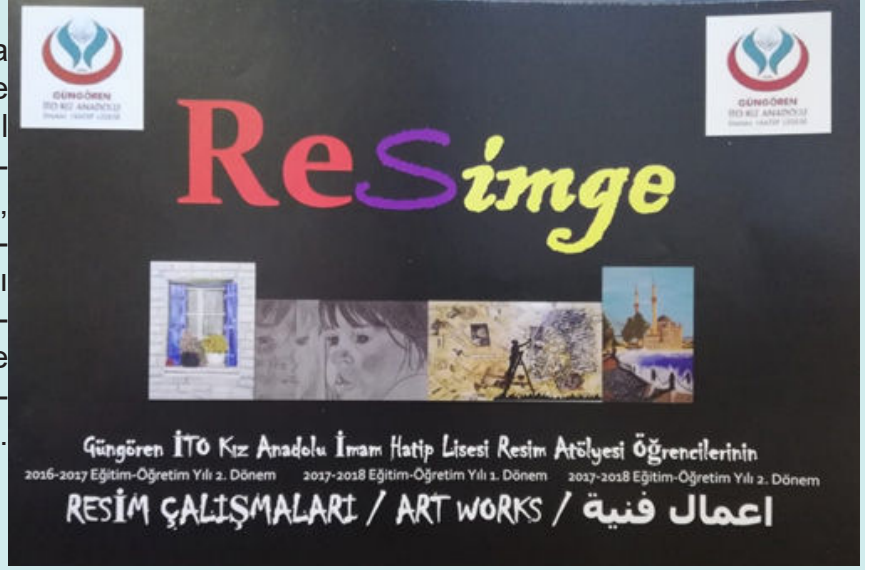
ekseninde konumlandırılmış. Yapının 1979'dan günümüz dek baş mimarı olan Mark Burry, 2014 senesinde ARKIMEET etkinliği için İstanbul'a gelmişti. Ve Mark Burry yapıyı "Kent içinde devasa bir heykel" cümlesi ile tanımlamıştı. Kilisenin bu 'ilmek ilmek örülme' süreci özellikle sanatçıların da ilgisini çekmiş. Gelenekçiliğe boğulmuş fakat aynı zamanda öğrenilmiş sıradanlığa karşı çıkarak göklere uzanmaya çalışan La Sagrada Familia, İspanya'nın Barcelona kentinde zamana tutunmaya devam ediyor. 10 Haziran 1926 da hayata veda eden usta mimarın naaşı katedralin 1986 da inşasına yeniden başlanan mahzen mezar kısmın-

da yer alıyor. 2026'da Gaudi'nin ölümünün 100. Yıl dönümünde bitirilmesi hedeflenmektedir. Sonuç olarak bu sanat eseri, ünlü mimarın inancını ön plana çıkararak yansıtmaktadır. Yüz yıllık süreçte kilise inşaatını devam ettirerek, kendi dinine inanan insanlara dininin büyüklüğünü sanat yönüyle bu eserle göstermeye çalışmaktadır. Biz müslümanlar da yaptığımız eserlerle inancımızın ne kadar büyük olduğunu ve diri olduğunu bu eserde olduğu gibi göstermeliyiz.

Meryem ERMEYDAN / 10-A

SANATA DAİR HERŞEY

Öncelikle okulumuzda yürüttüğümüz sanat faaliyetlerinde her daim destekçimiz olan okul müdürümüz Ahmet KOÇ'a teşekkür ederiz. Yağlı boya, akrilik boya, karakalem, ebru, hüs-n-ü hat, kaligrafi, piyano ve gitar kurslarını bünyesinde bulunduran okulumuzda, her an sanatı iliklerimize kadar hissedebiliyoruz. Bu güzellikleri sizlerle de paylaşmak isteriz.

Okulumuz Galeri Katoloğu: RESİNGE

Bu katalog bir buçuk yıl içerisinde yapmış olduğumuz 96 resim çalışmasını türkçe, ingilizce ve arapça açıklamalarıyla içermektedir. Yağlı boya, akrilik boya, karakalem ve pastel boya ile hazırlanan çalışmalarımız ile 3 farklı sergi hazırladık. Sergilerimizin açılışına Kaymakamımız ve İlçe Milli Eğitim Müdürümüz iştirak etmiştir. Yaptığımız çalışmalara dair bir kaç örnek:

Sümeyye ŞAHİNKAYA 11-B / YAĞLI BOYA

ESMA KÖK 10-C / YAĞLI BOYA

ALEYNA MICIK 11-A / AKRİLİK BOYA

HERKESİN İÇİNDE SANATTAN BİR PARÇA VARDIR

Bunun en güzel örneği aşağıda görmüş olduğunuz çalışmadır. Okulumuzdaki bütün idareci ve öğretmenlerimiz resim atölyesi öğrencileri rehberliğinde 20*20 cm ölçülerinde tuvalle kendi isteklerine göre resimler yaptılar. Bu resimleri bir araya getirdik ve bu mükemmel tablo ortaya çıktı. Emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

MÜZİK ÇALIŞMALARIMIZ

Okulumuzda keman, gitar, ney, bağlama, çello, piyano ve korno çalan öğrencilerimiz bulunmaktadır. Okul derslerinin yanı sıra bu enstrümanlar için de yoğun şekilde çalışan öğrencilerimiz müzik faaliyetlerinde yer almaktadır.

12. sınıf öğrencilerimizden Havva Balcı İstanbul Devlet Konservatuari'nin yetenek sınavını keman alanında başarıyla geçmiştir.

11. sınıf öğrencilerimizden Zeynep Sude DEMİRCİ barış için müzik vakfının orkestrasında korno adlı enstrümanı ile yer almaktadır.

Gerçek bir sanat eseri yalnız ilahi olgunluğun gölgesidir.

MICHELANGELO / Creation Of Adam

MONARTE